UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

13 ГРУДНЯ
Число No 50
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
DECEMBER 13, 1973

СССР зацікавлений Суезьким каналом

СССР старається довести до миру на Близькому Сході, бо він є зацікавлений відкриттям 103 милі довгого Суезького каналу, що замкнений від ізраїльсько-арабської війни в 1967 р. СССР зможе тоді висилати свої великі воєнні судна короткою дорогою на Тихий океан, куди тепер треба їхати далеко окружною дорогою. Кромі того, через канал могли би їхати великі 270,00-тонні вантажні судна для перевозу нафтової ропи, яким було б значно дешевше їхати коротшою дорогою через канал. Також США піддержує проєкт відкриття Суезького каналу, бо тоді й для американських суден була би коротша дорога з Середземного моря на Тихий океан.

Єгипетський прем'єр А. Садат заявив, що Єгипет має вже пляни вичищення та поглиблення й поширення каналу, щоб ним могли переїздити й великі судна. Протягом чотирьох місяців канал можна би очисти ти з намулу, усунути шість вантажних суден, що стоять у каналі ще від часу війни 1967 року й зробити канал доступним для переїзду суден. Кошт вичищення каналу сягатиме 700 мільйонів долярів, які можна позичити в Світовому банку та в деяких арабських країнах, що мають великі прибутки з продажу нафтової ропи.

Сплачувати позичку можна буде з оплат за переїзд каналом, що будуть приносити приблизно 200 мільйонів долярів річно. Одначе передумовиною є замирення з Ізраїлем.

Зацікавлені відкриттям каналу є й багато інших держав, що їхні кораблі мусять користуватися дальшою окружною й значно дорожчою дорогою. ОН перевели студії, кілько втрати поносять різні держави наслідком унерухомлення Суезького каналу й вийшло, що шкоди сягають 1.7 мільярдів долярів річно. Тому не диво, що весь світ слідкує за ізраїльсько-арабським замиренням, за яким може прийти відкриття Суезького каналу.

В Саскачевані недостача робітників

Давніше відстала промислово провінція Саскачеван тепер втішається великим розвитком промисловости. Наслідком того тепер в Саскачевані є за мало робітників.

Протягом минулих шости місяців у Саскачевані було всього 1.9% безробітних, бо на 359,000 працюючих було 7,000 саскачеванців без праці. Саскачеванський прем'єр Блейкні закликав безробітних з інших провінцій приїздити на працю до Саскачевану. Саскачеванські копальні поташу закликають робітників на працю по радіо та оголошеннями в газетах й не можуть дістати потрібну їх кількість. Теперішне положення в Саскачевані зовсім відмінне, як було довгими роками досі, коли безробітні саскачеванці залишали свою провінцію й переселювалися до інших провінцій, де можне було знайти працю. Наслідком того населення Саскачевану маліло й тепер Саскачеван має 908,000 населення, понад 40,000 менше, як мав у 1966 році. Щойно найновішими роками, коли в Саскачевані відкрито нафтову ропу та велику кількість поташу, відкрилися нові місця праці для саскачеванців. До того зросло за потребування на дерево та збіжжя й сьогодні Саскачеван має найменше число безробітних у Канаді.

Мао Цзе-дун хворий

Китайський комуністичний провідник Мао Цзе-дун почувається погано. Таке враження винесли з його відвідин чужоземні дипломати, до яких він мав сказати: „Я вже умовився на зустріч з Богом". На думку цих дипломатів Мао не дуже цікавиться вже поточними справами.

УРЯД БУДЕ КОНТРОЛЮВАТИ ЧУЖІ ІНВЕСТИЦІЇ

Федеральний уряд ухвалив закон, на основі якого буде мати право заборонити продажу не-канадцям компанії, які мають вартість більше, як 250,000 долярів та мають річного обороту понад три мільйони долярів.

Остаточне рішення в тій справі матиме федеральний уряд, який може дати дозвіл на продаж чужинцям канадської компанії, якщо чужа компанія зобов'яжеться виплатити більшу суму на досліди, або закласти підприємство в околиці, де є багато безробітних.

Синод ухвалив Конституцію Церкви

Шостий Архиєпископський Синод Української Католицької Церкви, що відбувся в Римі в днях від 18-23 листопада ц.р. під проводом Верховного Архиєпископа Йосифа, одноцушно схвалив Конституцію Патріярхальної Структури Помісної (Партикулярної) Української Католицької Церкви. Ухвалену Конституцію Владики враз із Верховним Архиєпископом передали на спільній авдієнції в Папи Павла VI в суботу 24 листопада Папській Кодифікаційній Комісії.

Схвалена тепер Конституція була вже прийнята в принципі раніше на п'ятому єпископському Синоді УКЦеркви 1971 року й проголошена в „Благовіснику" Верховного Архиєпископа. Досі ще нема офіційного комунікату про ухвалу Синоду. Вістка про ухвалення Конституції походить із кругів мирян, які інформують, що текст Конституції передано Папській Кодифікаційній Комісії лише для інформації, а не для апробати.

Штрайк продовжується

Штрайк едмонтонських міських автобусів, який зачався 29 листопада, продовжується. Кілька спроб представників міської управи поладнати штрайк закінчилися нічим. Покищо, дальших переговорів між представниками міської управи та автобусовими водіями нема. Населення Едмонтону користується приватними автомобілями, які забирають по дорозі всіх, що просять підвезти їх. Наслідком штрайку в міських крамницях дещо менше людей, бо не всі едмонтонці мають нагоду дістатися автомобілем до центру міста. Найбільше відчувають невигоду штрайку едмонтонські пенсіонери, які, користаючи з дарових переїздів авобустами, щодня їздили до осередку міста.

Канал св. Лаврентія не виплачується

2,342 милі довгий канал у заливі св. Лаврентія, який коштував Канаду 342 мільйони долярів, а США 130 мільйонів долярів, є для Канади й далі втратним підприємством. В минулому році Канада доплатила до каналу 11 мільйонів долярів, а цього року буде втрати тільки само. Зате США вже четвертий рік під ряд мають прибуток із оплат за суден, що користуються каналом. В минулому році США мали чистого прибутку 4.2 мільйонів долярів, а цього року буде приблизно стільки само.

Через канал переїхало до половини листопада цього року 5,500 суден, які перевезли 58 мільйонів тонн вантажу. В минулому році перевезено в тому самому часі 56.4 мільйони тонн.

СССР має багато атомних суден

Мадярська ґазета „Лобого" надрукувала статтю, в якій пишеться, що совєтська воєнна маринарка має вже більше підводних суден, порушуваних атомними моторами, ніж усі воєнні маринарки держав вільного світу взяті разом. Багато совєтських суден має ракетні бамби з атомними головками, які можуть досягнути кожну місцевість на земній кулі тим більше, що совєтські воєнні судна їздять тепер по всіх морях світу.

В ОНТАРІО ЗАНИКАЮТЬ МОЛОЧАРНІ

Наслідком зменшення числа молочних корів та молочарень у Онтаріо, там зменшується теж виробництво сира та масла. В 1972 р. Онтаріо випродукувало лиш 90 мільйонів фунтів масла, на 30 мільйонів менше, як Канаді потрібно для домашнього вжитку. Цього року Онтаріо дасть прибл. 75 мільйонів фунтів масла. Решту треба буде десь купувати.

Ще гірше представляється справа із онтерійським сиром „чедар", для виробу якого теж нема досить молока. „Якщо положення не поправиться, то за якийсь час онтарійський сир „чедар" залишиться лиш спомином"... сказав президент Онтарійської молочної ради Л. Стефенс на недавній молочарській конференції в Торонто.

ВАТИКАН ЗА УМІЖНАРОДНЕННЯМ ЄРУСАЛИМУ

У зв'язку із намаганнями американського міністра закордонних справ д-ра Г. Кіссінджера довести до заключення миру на Близькому Сході, речник Ватикану заявив, що Папа Павло VI піддержує свою давню пропозицію, щоб більша частина міста Єрусалиму була проголошено міжнародньою територією, в якій мали б до говорення три головні віровизнання: християни, жиди та мусульмани, бо всі ці віровизнання мають там свої релігійні пам'ятки в формі різних будівель.

„УВісті" не вийдуть 27 грудня

З УВАГИ НА ЗАКОННІ ВІДПУСТКИ ПРАЦІВНИКІВ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ" В ЧАСІ РІЗДВЯНИХ СВЯТ ТА НОВОГО РОКУ, „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ" З ДАТОЮ 27 ГРУДНЯ НЕ ВИЙДУТЬ.

ВИДАВНИЦТВО „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ"

ГОРБКИ ҐАТІНО ҐІЛЛС ПОБЛИЗУ ОТТАВИ є улюбленими лещетарськими теренами для мешканців Оттави. Горбок Маунт Каскейд буде шостим лещетарським тереном, відкритим у промірі 60 миль від Оттави.
фото: Канадське державне бюро подорожі.

Нова політика федерального уряду

ВІДНОСНО КАНАДСЬКИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРҐІЇ

Федеральний прем'єр П. Трюдо проголосив новий плян федерального уряду відносно дальшої політики в справі забезпечення канадців пальним та джерелами енерґії. На загал вважають, що прем'єр П. Трюдо уклав плян своєї нової політики відносно пального та енерґії в Канаді під впливом послів партії НДП які узалежнили свою піддержку уряду П. Трюда від вирішення справи пального та енерґії для Канади.

Головними точками промови прем'єра П. Трюда було проголошення, що заморожения цін на ґазоліну та оливу буде продовжене до кінця зими, замість до кінця січня, як було проголошено передше та що уряд плянує створити окрему корпорацію для справ нафтової ропи, якої завданням буде нормувати продажу та розподіл нафтової ропи в той спосіб, щоб були забезпечені потреби канадського населення. В дальшій частині промови прем'єр заповів будову нафтопроводу з Торонто до Монреалю, виплату 40 мільйонів долярів провінції Алберті для Албертської корпорації для видобування нафтової ропи з пісків Атабаски ітд. Прем'єр П. Трюдо не згадав нічого про ціни за спроваджену зза кордону нафтову ропу до Східної Канади.

Проєктований П. Трюдом плян розв'язки трудності із пальним та оливою для огрівання в Канаді був предметом критики послів партії прогресивних консерватів, які навіть поставили під голосування парляменту справу довір'я до теперішнього уряду. В часі голосування урядова ліберальна партія при допомозі послів партії НДП перемогла опозицію, діставши 135 голосів (106 лібералів та 29 послів партії НДП) проти 117 опозиційних послів (102 консерватів та 13 послів суспільного кредиту). З консерватами голосував ще один посол партії НДП та один незалежний посол. В той спосіб ліберальний уряд врятувався від провалу, бо, як щоб він був дістав менше голосів при цьому голосуванні, то він мусів би був уступити та проголосити нові вибори.

Проєкт прем'єра Трюда стрінувся не лише з гострою критикою послів консервативної партії в федеральному кабінеті, але ще з різкішою критикою провінційного албертського уряду ,який проголосив свою політику в справі нафтової ропи. Албертський уряд предклав албертській леґіслятурі до затвердження три нові проєкти законів, а саме про підвишку оплат від нафтової ропи, що досі була 16⅔%, яка заторкає 33,000 ґазових та нафтових контрактів. На будуче провінційна оплата від нафтової ропи та природного ґазу буде залежати від ціни нафтової ропи та природного ґазу на світових ринках.

В дальшому албертський прем'єр П. Логід заповів теж, що Алберта не буде придержуватися федерального закону про заморожения цін на пальне та оливу до огрівання після 31 січня, бо через те Алберта втратить багато прибутку з продажу своєї нафтової ропи.

Албертський уряд теж подав до затвердження леґіслятури проєкт закону про створення окремої Албертської корпорації для устійнювання цін та продажу албертської нафтової ропи та природного ґазу.

Албертський прем'єр засудив дуже строго проєкт федерального уряду відносно замороження цін на нафтову ропу та природний ґаз до кінця зими, що зроблено без порозуміння з урядом Алберти. Становище прем'єра П. Логіда спричинило дуже гостру й дуже різку відповідь прем'єра П. Трюда на бенкеті в Ванкувері, яка стрінулася з дуже різкою критикою федеральних консервативних послів в Оттаві. Одначе, не зважаючи, на дуже різкі та деколи неслушні накиди прем'єра П. Трюда на прем'єра Алберти, цей останній заповів, що він візьме участь у федеральній конференції в справі енерґії в Торонто, що відбудеться в січні 1974 р., де певно багато спірних справ буде вияснено.

► **ОН звернувся** з закликом до держав світу пожертвувати 500,000 тонн харчів та 30 мільйонів долярів на допомогу голодуючому населенню Західної Африки. Досі вже розділено між голодуючих 500,000 тонн харчів.

Короткі вістки

► **Основна пенсія** для пенсіонерів зросте в січні 1974 року до 108.14 долярів, замість дотеперішної 105.30 долярів.

► **Починаючи з березня** слідуючого року, в Бр. К. будуть мисливці платити далеко більші оплати за дозвол полювати. Оплата за полювання на чорного ведмедя буде 40 долярів, а досі була 5.50 долярів, за оленя буде 100 долярів досі була 70 долярів.

► **Коштом 250 мільйонів** долярів збудують в Квебеку фабрику т.зв. „важкої води", потрібної для атомного виробництва. Будова фабрики буде закінчена 1977 року.

► **У минулому** академічному році, що закінчився 30 червня ц.р., 122,396 студентів позичили в банках 106.6 мільйонів долярів. Ці позички ґарантує уряд.

► **Канадська радієва** корпорація Сі-Бі-Сі заповіла, що протягом найближчих п'яти років закупить електронічне устаткування за суму 139 мільйонів долярів.

► **Фабрики паперу** виробили в жовтні 709,845 тонн паперу, на 14.7% менше, як у жовтні минулого року. Протягом минулих 10 місяців фабрики випродукували 7,418,142 тонн паперу.

► **До місяця вересня** федеральне міністерство дало фармерам в рямцях т.зв. позичок на поправу фармів позичок на суму 105 мільйонів долярів та 15.5 мільйонів долярів у рямцях іншої позичкової програми.

► **Наслідком 10-денного** штрайку у фабриках автомобілів Форда в Канаді, 17 фабрик Форда в США звільнили 200,000 робітників, бо не доставало частин, що їх виробляють канадські фабрики.

► **Онтарійський уряд** подав внесок до Леґіслятури, щоб підвищити платні 117 онтарійським послам із 12,000 на 15,000 долярів річно, з чого 7,500 були би вільні від податку.

► **50 чілійських** комуністів зайняли будинок чілійської амбасади в Парижі й не хотіли звідти забратися. Після півтора години паризька поліція розбила за допомогою бульдозера двері й викинула демонстрантів.

► **Американський сенат** ухвалив виплатити Ізраїлеві 5.8 мільярдів долярів на зброєння. В тому є 2.2 мільярди долярів, виплачені передше на купно зброї у США.

► **Президент Арґентини** Хуан Перон захворів на серце. Лікарі доручили йому не працювати протягом 45 днів. В міжчасі заступає його в уряді його дружина, кол. кабаретна танцюристка.

► **Арґентинські** комунізуючі терористи захопили цього року понад 500 осіб, за звільнення яких вони дістали кількадесять мільйонів долярів. Недавно вони вбили в Кордові директора американської фабрики автомобілів Форда американця Дж. Свінта й двох сторожів.

► **Сім европейських** держав: Західна Німеччина, Голляндія, Бельґія, Люксембурґ, Швайцарія, Данія та Італія заборонили їздити автомобілями в неділі з уваги на брак пального („ґазоліни").

► **Торговельний оборот** Еспанії з державами комуністичного блоку досягнув у 1972 році суми 366 мільйонів долярів, на 70% більше, як в 1971 році. Комуністичні держави купують в Еспанії овочі, шкіру, корок, вино, хемічні продукти та судна.

► **Сауді арабський** король Фейзаль хоче будувати в Італії мусулманську мошею. Папа та італійський уряд дали на те згоду. В Італії є прибл. 15,000 мусулманів.

► **Італійці, що** накручували на горі Синай фільм „Мойсей", перейшли наслідком війни з дальшою працею над фільмом до Еспанії, бо на Синаї стоять ізраїльські й єгипетські вояки.

► **Московський суд** засудив професора математики Ю. Шикановича за протидержавну пропаганду на замкнення в заведенні для умово хворих.

РІЗДВЯНІ

побажання та оголошення

В „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЯХ"

Як і минулими роками, приймаємо теж цього року Різдвяні побажання та оголошення в „Українських Вістях".

До Різдвяного числа, що вийде з датою 20 грудня, приймаємо оголошення до понеділка, 17 грудня.

До Різдвяного числа, що вийде з датою 3 січня, приймаємо оголошення до суботи, 29 січня.

Ціна за оголошення за один цаль, через одну шпальту (колону) 2.50 дол. Найменше оголошення 10.00 долярів (2 цалі на 2 кол.).

АДМІНІСТРАЦІЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ДВАДЦЯТА СЬОМА НЕДІЛЯ

ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 244

Брати, кріпіться з Господі і в могучості Його сили. Одягніться в зброю Божу, щоб ви могли стати проти затій диявола. Бо ми не маємо боротися проти тіла і крови, а проти начальств і властей, проти правителів тьми сього віка, проти небесних духів злоби. Для того візьміть зброю Божу, щоб ви могли опертися в лютий день і, все поконавши, остоятися.

Стійте ж, отже, опоясавши ваші бедра правдою і одягнувшись у панцир справедливости, і обувши ноги в готовість Євангелія миру, у всім беручи щит віри, котрим можете вгасити всі огнисті стріли лукавого. І шолом спасіння візьміть, і духовний меч, котрий є слово Боже.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 71

У той час навчав Ісус у суботу в одній божниці.

І ось жінка, що мала духа недуги років вісімнадцять, і була скорчена, і не могла ніяк випростуватись.

Побачивши її Ісус, покликав, та й сказав їй: „Жінко, ти звільнена від своєї недуги". І поклав на неї руки і зараз випростувалась і славила Бога.

Озвався же старшина божниці, обурений, що в суботу сцілив Ісус, і сказав до народу: „Є шість днів, коли слід працювати, так у ті дні приходьте сцілятись, а не у день суботній".

Відповів же йому Господь і сказав: „Лицеміре, чи ж не відв'язує кожен з вас у суботу свого вола чи осла від ясел і не веде напувати? А цю дочку Авраамову, що її в'язав сатана от уже вісімнадцять літ, чи не годилось звільнити від вузлів цих у день суботній?"

І як Він це говорив, засоромились усі противники Його, а ввесь народ радіє усьому славному, що Він творив.

ЗВІТИ ВІДДІЛІВ ЛУКЖ ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Ліга Українських Католицьких Жінок працює для добра всієї нашої церкви і громади. Кожний відділ старається осягнути скільки в його силах з визначених з'їздами цілей і напрямних. В шляхотній ревалізації відділів добрий приклад одних додає охоти до праці другим. Під час кожного з'їзду частину часу віддається на те, щоби відділи звітували про свою діяльність, поділилися своїми успіхами, а, коли треба, пожалуватися своїми невдачами.

Сьогодні друкуємо скорочені звіти поодиноких відділів ЛУКЖ Едмонтонської єпархії так, як вони були складені на 16-му з'їзді в дні 9-го листопада 73 р.

* * *

Відділ ЛУКЖ Покрова Пресв. Богородиці в Беверлі, — 2 делегатки, звітувала М. Кубрак. Відділ має 46 членів. Опікується Рідною Школою, переведено тримісячний курс вишивки, зложено на сплату будови церкви і резиденції 6,000, умебльовано парафіяльну резиденцію, уладжувала чай для Преосвященного.

* * *

Марійська дружина пань — відділ ЛУКЖ при парафії св. Юрія Побідоносця — 2 делегатки. Відділ має 30 членів, вложили 3,500.00 дол. на будову нової церкви. Звітувала М. Гонтарик.

* * *

Відділ ЛУКЖ при парафії св. Василя Вел., звітувала С. Курило, 11 делеґаток, 170 членів. Цього року обходив 25-літній ювілей і видано коротку історію. Відвідують шпиталі та доми для старших. Відбули 3-місячний курс вишивки і писання писанок. Відділ опікується садочком, де є 55 дітей. На церкву дали 12,000.00 дол., 2,000 дол. на стипендію для питомців, 1,000 на мозаїку. Видано куховарську книжку, вислано протести до уряду в справі зігнання плоду.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Редвотер — 1 делегатка, 24 члени. Уладжують обіди і бенкети та інші підприємства, щоби здобути фонди на удержання парафії.

* * *

II-ий відділ „Добра воля" при парафії св. Иосафата — 4 делегатки, 60 членів. Опікується школою українських танків, садочком, та щорічно уладжує конкурс писанок, переводить курс традиційного печива, датки на громадські цілі. Звітувала А. Бумбак.

* * *

І-ий відділ ЛУКЖ „Добра Воля" при парафії св. Иосафата, 3 делегатки — 53 члени. Звітувала Л. Вацке. Уладжено курс писання писанок, відвідують хворих по шпиталях і старших людей по домах. Уладжують базарі і підприємства для придбання фондів на будову нового парафіяльного будинку.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Кемровз — 1 делегатка, 21 членів. Відділ відвідує хворих зложив жертву з нагоди приїзду Верховного Архиєпископа та взагальному помагає в праці парафії. Звітувала Е. Пшик.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Редвей — 2 делегатки, 26 членів. Звітувала А. Петрик. Влаштовують підприємства для придбання фондів на вдержання парафії.

* * *

Відділ ЛУКЖ при парафії св. Миколая в Едмонтоні — 2 делеґатки. Звітувала Р. Ласкі. Відділ провадить курси вишивок і писання писанок, опікується Рідною Школою і курсами танків для дітей. Ведуть курси укр. мови для дорослих.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Мирнам — 4 делегатки, 45 членів. Звітувала п-і Мельник. Помагають в катехизації, опікуються Рідною Школою, провадять курси танків, дали стипендію на українську мову на університеті в Едмонтоні і стипендію для місцевих учнів за українську мову. Дали 1,000 дол. на віднову церкви і резиденції.

* * *

Відділ ЛУКЖ Пресв. Євхаристії — 4 делеґатки, 87 членів. Звітувала Е. Ожґа. Відділ провадить курси вишивання і укр. танків, писання писанок, Рідну Школу, дає стипендії для учеників, які з відзначенням покінчили 9-у клясу. Цього року відділ і парафія святкувала 30-ліття священства пароха та духовного асистента.

* * *

Відділ ЛУКЖ Успення Пресвятої Богородиці в Джеспер Плейс — 3 делегатки, 23 члени. Парафія збудувала нову церкву, відділ, окрім традиційних занять з дітьми та в парафії, працює, щоби придбати фонди для новозбудованої церкви. Саме тепер Ліга зложила 1,500 дол., як задаток на лавки до церкви. Звітувала Е. Сірман.

* * *

Відділ ЛУКЖ при парафії св. Володимира Вел. — 4 делеґатки, 43 члени. Звітувала О. Ганкевич. Праця відділу іде двома напрямами, а саме: праця на культурному полі та праця для придбання фондів. Цього року відділ зробив бінго на 600.00 дол. з якого призначено на Єпархіяльну оселю. Найновішим проєктом Ліги є розмалювання церкви.

* * *

Відділ ЛУКЖ Успення Пресвятої Богородиці в Калгарі — 2 делегатки, 60 членів. Відділ займається харитативною працею, висилає щорічно посилки до Бразилії, відвідує хворих по шпиталях, уряджує свячене та спільну св. вечерю. Цього року організував свято з нагоди 35-ліття о. Б. Лозинського. Відділ допоміг музейному комітетові зорганізувати дуже успішну виставку. Звітувала п-і Л. Гладишевська.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Ту Гилс — 3 делегатки, 40 членів. Звітувала А. Хруник. Праця відділу зорганізована в різних комітетах розтягається на харитативну та громадську діяльність. Цього року відділ зложив 2,000 дол. на будову парафіяльної резиденції.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Чіпмен — 2 делегатки, 12 членів. Звітувала п-і Ітон. Праця розтягається передовсім на господарську працю в парафії та на відвідування хворих та старших громадян в шпиталі та старечому домі.

* * *

Відділ ЛУКЖ в парафії св. Володимира і Ольги в Смокі Лейк — 1 делґатка, 28 членів. Переводить збори виключно

(закінчення на стор 7.)

Богослуження: грудень

о. П. Шиндюк
10965 - 102 St., Grande Prairie

16. — Норт Стар 10 рано; Гайнс Крік 4 попол.
23. — Кситуан 10 рано; Ґренд Прері 4 попол.
24. — Ройс 9.30 вечір
25. — Ріно 10 рано; Кситуан 4 попол.
26. — Гай Прері 10 рано; Ґренд Прері 7.30 вечір
27. — Райкрофт 10 рано; Гайнс Крік 4 попол.
30. — Форт Сейнт Джон 10 рано

Мітінг у справі веления резиденції — відбудеться 10 листопада в Ґренд Прері (109 Аве. і 102 Ст.) в 2 год. попол.

Церковний спів — 17, 24 листопада; 1, 8, 15 грудня в хаті п-ства Г. Гоїв, Піс Ривер — 2 год. попол.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501

16. — Смоки Лейк 10.30; річний мітінг.
19. Николая — Елдорена 10.30 річний мітінг.
22. Непор. Зачаття — Радвей 10.30; мітінг.
23. — Парасковія 10.30
30. — Смоки Лейк 10.30; мітінг.

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741

16. — Ст. Павль 10
19. — Гленден 10
22. — Глендон 10
23. — Айрон Ривер 10.30
24. Навеч. Різдв. (Новий ст.) — Боннивил: від 9-10.30 веч. сповідь; 10.30-12 Повеч. Всен.: год. 12 півн. Св. Літургія і Різдв. Слово.
25. Різдво (Новий ст.) — Ст. Павль: від год. 10-11 Всеночне сповідь; 11 рано Св. Літургія і Різдв. Слово.
30. — Боннивил 10 рано.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

16. — Чергіл год. 10.30
25. Різдво — Менлі год. 8.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton

16. — Восток св. Михаїла
23. — Делф
25. — Ст. Майкел - Різдво Хр. год. 10 вечорі Всеночне, сповідь: год. 11 Сл. Божа.
25. Різдво Хр. — Лемонт 9.30 р. Всеночне, 10.30 Сл. Божа.
26. Собор Пресв. Богор. — Ст. Майкел 9.30 Всеночне; 10.30 Сл. Божа.
30. — Лемонт.

о. Ол. Захарісевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835

16. — Голден год. 8.30, Голден-фарми год. 10.30
23. — Голден год. 103.0 співана.
24. — Голден год. 11 вночі — сповідь, год. 11.30 Велике Повечеріє, з Литією, св. Літургія і мирування людей.
25. — Коперник год. 10.00 сповідь, год. 10.30 Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія і мирування людей.
26. — Дейзленд год. 10.00 сповідь, 10.30 Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія і мирування людей.
23. — Голден год. 10.30 співана.
30. — Голден год. 10.30 співана.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952

16. — Редвотер 10.30
23. — Редвотер 9; Вог 10.30
25. Різдво І. Хр. — Редвотер опівночі 12.00; Вог 10.30
26. Собор Пр. Д. — Федора 10.30
27. Првч. Стефана — Редвотер 9
30. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593

16. — Просперіті 10
19. — Атабаска 10
22. — Росінгтон 10
23. — Бойл 10
25. — Атабаска опівночі; Ню Пайн Крік 11 рано
30. — Фрейнс 11

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

16. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
23. — Ллойдминстер 10.30
25. — Мирнам 12 опівночі; Файделиті 10 рано
26. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345

16. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
23. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
24. — Ту Гилс, год. 10.30 вечорі
25. — Новий Київ, год. 10
30. — Ту Гилс, год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

16. — Гей Лейкс 10.30
23. — Кемроз 8.30, Равнд Гіл 11.
24. — СВЯТ-ВЕЧІР, піст, Равнд Гіл 11.00 ввечір, Сповідь, „Знами Бог"
25. — Різдво Христове, Равнд Гіл 12.00 по півночі: Служба Божа Кемроз 8.00 рано Сповідь, „Знами Бог", 9.00 рано: Служба Божа
Гей Лейкс 11.00 рано: Сповідь, „Знами Бог" і Служба Божа.
30. — Неділя по Різдві, Кемроз 9, Равнд Гіл 11.00

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804

16. — Іннісфрі-місто 10.30
19. — Іннісфрі XI ренч 10.00
22. — Менвіл 10.30
23. — Іннісфрі X ренч 10.30
25. — Ренфурлі опівночі; Іннісфрі-місто 10.30
30. — Менвіл 10.30

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543

16. — Спедден
23. — Сокаль
24. — Вилна (год. 11 веч. Повечеріє, Різдвяна Сл. Божа о год. 12-ій опівночі
25. — Вилна, год. 10.30 чит. Сл. Божа
30. — Данінг

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730

16. — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
19. — Дервент 10.30 (Св. Миколая)
22. — Дервент 10.30 (Неп. Зач.)
23. — Дервент 10.30
24. — Верміліон 12.00 (північ)
25. — Дервент 10.30
30. — Дервент 10.30

о. Б. Бачинський
822 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

16. — Норт Батлефорд; 2.30 в Радісон
23. — Медов Лейк
25. Різдво Г.Н.І.Х. — Радісон год. 10.30 рано
30. — Норт Батлефорд

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

16. — Вакав 9; Борщів 11
23. — Вакав 10
24./25 — Вакав (новий ст.) 11
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. Гоменко
округа Арран, Саск.

16. — Пеллі год. 9.00 рано: Служба Божа; Арран Місто год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; год. 4.00 попол.: Вечірня.
19. — Арран Місто год. 9.00 рано: Вечірня велика з Всеночним; год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; год. 4.00 попол.: Вечірня.
21. — Арран Місто год. 9.00 рано: Служба Божа; Вайтбіч год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; Арран Місто год. 4.00 попол.: Вечірня.
23. — Арран Місто год. 9.00 рано: Служба Божа; Арран Весна год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; Арран Місто год. 4.00 попол.: Вечірня.

ПАМ'ЯТАЙ ДЕНЬ СВЯТИЙ СВЯТИТИ

о. В. Л.

Двадцять сьома неділя по Зісланні Святого Духа — Євангелія від св. Луки 13, 10 — 18 (зач. 71)

В деякому розумінні кожний день є людині святий.

В людському житті день — то одна заокруглена частинка життя. Все життя, одна з найбільших цінностей людини, зложене з днів що чергуються один за одним так, як чергується один наш крок за другим, коли ми йдемо до якоїсь цілі. День є навіть образом цілого життя людини: настає, підходить до полудня, з полудня знову котиться до заходу і до вечора. Він безнастанно пригадує людині Христові слова: Мені треба сповняти діла, хто мене післав, поки день; прийде ніч, коли ніхто не зможе робити (Ів. 9, 4). Днями, що їх зустрічає ранішньою молитвою, проводить згідно з Божими заповідями, прощає вечірньою насонною молитвою, людина збирає собі заслуги на вічне життя. Якби їй не мав бути святим кожний день її життя? Та Господь Бог, а опісля теж і св. Церква, назначили так дні, що їх треба святкувати окремим способом, більше, як інші звичайні дні. Третя заповідь назначує тижневий святочний день, як день відпочинку по шістьох днях праці і як день богопочитання, на яке серед праці не лишається часу, спокою і настрою.

Дві перші церковні заповіді додають до тижневого святочного дня установлені св. Церквою річні свята і назначують, яка є най важніша повинність людини в ті святочні дні: в неділю і свята набожно вислухати Служби Божої. А зрештою, як треба святкувати ті окремі святочні дні, вчить церковний звичай і закон.

В Христовій Євангелії часто читаємо про суперечку фарисеїв і законовчителів з Ісусом Христом, як треба святкувати святий день? Тижневим святим днем була тоді ще старозавітна субота. Щойно по воскресенні Ісуса Христа, яке мало місце в неділю, апостоли перенесли за надхненням Святого Духа тижневий святочний день на неділю. Неділя стала з того часу тижневим днем відпочинку і тижневим спомином Христового Воскресення.

Жиди святкували свята з безоглядною строгістю. В суботу вони не відходили від своїх домів, а в Єрусалимі від мурів міста дальше, як „на віддаль суботи" (зн. но чверть години ходу). В суботу було їм заборонено займатися якоюнебудь працею, двигати тягарі, не вільно навіть було запалювати вогню і приготовляти поживу. Поживу на суботу вони приготовляли попереднього дня, що звідси мав окрему назву „день приготувань". Жидівські фарисеї і законовчителі гіршилися тим, що голодні Христові апостоли, йдучи полем, зривали колоски збіжжя, мняли їх і їли зерно, гіршилися кожного разу, коли Ісус Христос у суботу уздоровляв хворих і дозволяв їм нести додому ложа, на яких вони пролежали свою недугу. Фарисеї і законовчителі говорили з негодуванням про Ісуса Христа: Не від Бога цей чоловік, що суботи не шанує (Ів. 9, 16).

Про один такий випадок розповідає Євангелія, читана на св. Літургії 27-ої неділі по Зісланні Святого Духа: Ісус Христос уздоровив у суботу жінку, що від вісімнадцятьох років була опанована злим духом і зігнена так, що не могла випростуватися. Старшина божниці сердито сказав на це до народу, що тиснувся до Ісуса Христа: Є шість днів, у які треба працювати; отже в ті дні приходьте і лікуйтеся, а не в день суботній (Лк. 13, 14). Вершком тієї строгости були випадки в історії жидівського народу, що жили, нападені ворогами в суботу, не втікали, ані не брали зброї до рук, щоб себе боронити. Вони, їх жінки, діти й худоба тисячами гинули, але ніхто з них не підняв каменя і не кинув його в ворога (1 Мак. 2, 32 — 38). Тому то Ісус Христос, заповідаючи збурення Єрусалиму, казав: Моліться, щоб ваша втеча не була взимі, або в суботу (Мт. 24, 20).

Святий суботній день, зберіганий з такою строгістю, був для жида не днем відпочинку, але тягарем, що зсувався йому з плечей і зі совісти, коли заходило сонце кінчалась субота.

Ісус Христос, „Господь суботи", злагіднив строгість святого дня до тої міри, що повинності того дня є нині для людини справді „солодким ярмом" і легким тягарем. Святий день є сьогодні радше ласкою, ніж повинністю для людини. В цей день вона може відпочати по тижневих трудах, привести себе до кращого порядку, як це вона може робити на ранках будних днів, займатись родинними справами, вдержувати дружні і громадські зв'язки. Тільки частину свого дня людина має посвятити Господу Богу, меншу як та, що залишається для неї самої. Проведення того дня в непам'яті на Господа Бога, може навіть більшій, як будного дня, це велике забуття, тяжкий гріх і лукавість супроти Господа Бога. Як людина того дня не була в святім Божім домі на богослужбі, то це не був її святий день.

► **Поблизу церкви** Божого Гробу в Єрусалимі, вибухла бомба, яка поранила 18 осіб, у тому двоє туристів з Румунії та п'ять ізраїльських дівчат-вояків.

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах.

Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте даровиx ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD

13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

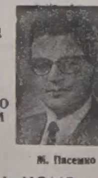

М. Пинилив — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ВІСТІ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

26-го листопада Преосв. Андрей взяв участь у хіротонії нового Архиєпископа Ріджайни ВПреосв. Карла Ґалпіна, яка відбулася в Вінніпегу, а відтак слідуючого дня був на нарадах єпископів Західної Канади.

12-го грудня Преосв. Андрей візьме участь у нарадах священиків ріджайнського деканату в год. 10 рано, а в год. 7.30 вечора буде на інсталяції нового Архиєпископа Ріджайни ВПреосв. Карла Ґалпіна.

13-го грудня Преосв. Андрей візьме участь у нарадах священиків канорського деканату.

В цьому році побудовано нові священичі резиденції в Ґадсон Бей, Норквей і Канорі. В двох перших місцевостях священики вже перенеслися до нового приміщення.

Синкел Саскатунської єпархії о. митрат І. Олійник взяв участь у перенесенні тлінних останків Митрополита Йосифа Сембратовича до собору св. Софії в Римі та в відзначенні 350-ліття смерти св. Йосафата, як рівнож заступав свого Єпарха, Владику Андрея на нарадах наших Єпископів у Римі.

25-го грудня опівночі Архиєрейська Служба Божа в церкві св. ап. Петра і Павла в Нютені — Саскатун.

30-го грудня год. 10 рано Архиєрейська Служба Божа в церкві Успення Божої Матері в Садерленд — Саскатун.

6-го січня год. 7.00 — 7.30 вечора саскатунська радіо-станція Сі-еф-Кю-Сі на хвилях 650 передасть українську різдвяну програму, зложену з колядок і святочних привітів. В опівночі з 6-го на 7-го січня ця сама радіо-станція передасть різдвяну Архиєрейську Службу Божу з катедри св. Юрія.

13-го січня год. 10 рано Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Василія в Ріджайні з нагоди празника.

19-го січня год. 10 рано Архиєрейська Служба Божа з Йорданським водосвяттям у церкві Пресв. Христового Серця в Вонді.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

16 грудня, неділя 26 по Сош. Софонії

19 грудня, середа Николая Чудотворця св.

22 грудня, субота Непороч. Зач. Преч. Діви Марії

23 грудня, неділя 27 по Сош. Минн

30 грудня, неділя Праотців. Даниїла

Григоріянський календар

16 грудня, неділя Праотця Аггея

23 грудня, неділя Отців 27 по С. 10 мч. у Кр.

24 грудня, понеділок Євгенії препмч.

25 грудня, вівторок **Різдво Христове**

26 грудня, середа **Собор Пресв. Богородиці**

27 грудня, четвер **Стефана первмч.**

30 грудня, неділя По Різдві. 29 по Сош. Анисії

31 грудня, понеділок Меланії преп.

✝

Поминальна Служба Божа за

бл. п. МИХАЙЛА ВАСИЛЯ БАСАРАБ

буде відслужена в суботу, 22 грудня в год. 9.30 ранку в катедральній церкві св. Йосафата.

На це Богослуження запрошують приятелів та знайомих.

Дружина Марія та дочки

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу.

Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.

18 Ave. and 2 St. S. W.
CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3212

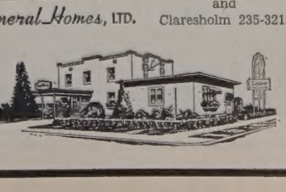

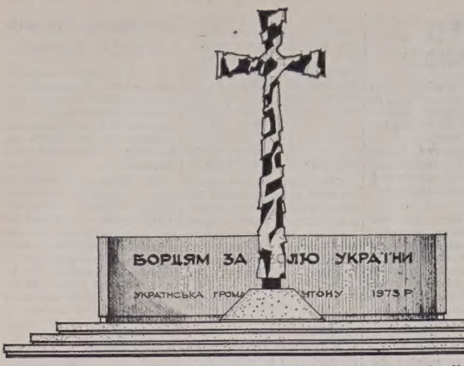

Проєкт пам'ятника „Борцям за волю України"

ВИКОНАНИЙ АРХІТЕКТОМ П. ЧЕРНЕНКОМ

Підстава шириною на 18 ф. та довга на 25 футів. Зроблєна з спеціяльно скомпонованого цементу, після т. зв. „сенд блестінґ" разом на 13 ф. хрестом виконаним в бронзі дасть дуже гарний ефект скромного, але при тому дуже імпозантного пам'ятника.

Пам'ятник буде збудований весною 1974 р. на цвинтарі св. Михаїла. Жертви просимо слати на адресу касієра комітету п. Свистуна

c/o ORBIT
10219 - 97 Str.

„НАЙЯСНІША" КОМЕТА МАЙЖЕ ТУТ

Відвідувач з зовнішнього простору — з хвостом на 30 мільйонів миль — скоро освітлюватиме нічне небо.

Вихор пороху й ґазу, комета Когутек, посувається в просторі в напрямку до Сонця. Вона пролітатиме біля Землі всередині грудня, обернеться навколо сонця зразу після Різдва і покажеться в своїй повній величі всередині січня, на шляху до зовнішніх небес.

Комета дістала свою назву від прізвища німецького астронома Когутека, який випадково вперше побачив її в березні цього року.

Тяжко передбачити поведінку комети, коли вона наблизиться до Сонця. Астрономи говорять, що вона може розколотися на дві половини, або створить декілька хвостів на короткий час (кілька днів). Вона також може спалахнути і значно перевищити ясність місяця.

Перші відвідини

Вчені думають, що комета Когутек відвідує соняшну систему вперше, і сподіваються, що вона повернеться назад... через 75,000 років.

Комету Когутек вивчатимуть у найбільш вишуканий спосіб. Її вивчатимуть найбільші телескопи, з високо літаючих літаків, аеростатів, звукових ракет, супутників, і в кінці на неї дивитимуться астронавти американської небесної лабораторії „Скайлаб". Виснлку третьої команди до неї навмисне затримали, щоб вона могла спостерігати комету Когутек з найменшої віддалі.

Важливість комети

Астрономи думають, що комета Когутек — дуже важлива. В ній може вміщатися первісний матеріял, замкнений у холодникові зовнішнього простору від самого початку існування сонячної системи.

Найближче до Землі комета буде 15-го січня, всього 75 мільйонів миль. Для порівняння, Сонце віддалене від Землі на 93 мільйони миль, а найближча плянета Марс в середньому на 48 мільйонів миль.

Хвости комет мають одну цікаву рису, яка століттями дивувала вчених. Ці хвости завжди звернені в напрямку протилежному до Сонця.

Причину цього явища пояснюють тим, що енергія, яку невпинно викидає Сонце, відштовхує легкі частинки хвоста комети так, якби Сонце було великим вентилятором. Це значить, що коли комета рухається геть від Сонця, то її хвіст буде спереду, а голова — ззаду.

Хоч хвіст комети Когутек, складений з ґазів і пороху, протягнеться на 30 мільйонів миль, або й більше, астрономи підрахували, що ядро її матиме діяметер всього тільки на 10-20 миль. Це ядро складається з суміші льоду, амоніяку, металу та пороху, як і ядра більшости комет. Ядро комети оточене густою хмарою з проміром у 60,000 миль і становить голову комети.

Найкращий час спостереження

В другій половині листопада комету можна буде бачити неозброєним оком. Вона сходитиме кожного дня в південно-східній частині неба перед сходом Сонця і зникатиме з поля зору коли Сонце зійде.

Біля 28-го грудня, коли комета рухатиметься між Сонцем і Землею, її не буде видно.

Але всередині січня Когутек знову появиться в найяснішій величі. Комета в цей час буде така ясна, як найясніші зорі в небі. А хвіст комети займе цілу чверть неба.

Комета заходитиме в південно-західньому небі зразу після присмерку. Пізніше в січні Когутек підніматиметься вище й вище у вечірньому небі. Це продовжить час спостерігання, але комета меншатиме в розмірі і ясності кожного дня.

Чи буде комета Когутек мати якийсь вплив на Землю? Астроном д-р К. Генізе каже: „Тільки, скільки почування її з'ява викличе у людей, що дивитимуться на неї".

ORBIT
ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

► **Французькі фабрики** шампанського вина заскаржили до канадського суду фабрикантів канадського шампанського вина за те, що вони, неправильно, вживають назви „шампанське вино". Найвищий суд Канади вирішив, що канадські продуценти шампанського вина мусять писати на наліпках „канадське шампанське", В Канаді продають шампанських вин на суму понад 20 мільйонів долярів річно.

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ
ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ
АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаґи або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.
Зв'яжіться з вашим подорожним аґентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CP Air

ПОЛЬСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК

ПРО СТАНОВИЩЕ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Олександер МАЙ

35 років тому у повоєнній Польщі вийшла книжка „Проблеми польсько-українські в землі Червеньскєй", автором якої є польський письменник Олександер Бохенський. Пройнята глибокими симпатіями автора до українського народу і його щирими уболіваннями за скривджену долю України, вона привертає до себе увагу й сьогодні. — Засуджуючи національну політику довоєнної Польщі, Олександер Бохенський писав:

„Українці безумовно народ краще психічно озброєний від інших до боротьби за свою національну свідомість. З другого боку, асиміляція не тільки українського народу, а й асиміляція взагалі шляхом державної політики належить у сучасну добу до неможливих процесів. Отже бачимо, як всеціло помилковою була наша політика, що спиралась на асиміляційну школу по відношенню до українців. Наслідком того маємо вісімнадцять змарнованих років зусиль і витрат, пролляту кров наших визначних патріотів, сильне послаблення нашого престижу за кордоном, вороже наставлення кількох мільйонів нацменшостей напередодні сподіваної розправи з зовнішнім ворогом. Справді політика супроти українців — це один з найважчих наших гріхів".

У зв'язку з цим письменник домагався заборони всіх антиукраїнських заходів і створення потрібних для життя українців умов, бо „пануючі народи повинні з найбільшою увагою вистерігатись конфліктів, які, не приносячи державі жодної користи, доводять національні меншості до екзальтації, до ненависти і внутрішньої боротьби". На думку письменника влада повинна відповідати такою мовою, якою була написана заява, покінчити з практикою приймання до праці лише поляків, щоб не викликати нових хвиль заздрости та нужди.

На думку автора двомовні школи слід ліквідувати на користь окремих польських і українських, а українські приватні школи пропонує взяти на державне утримання.

Виступаючи проти полонізації, Бохенський твердить, що вона вела до боротьби з проявами культурного життя українців, до рішучого відкинення слова „українець", до відмови українського університету, до пацифікації". Олександер Бохенський засуджував таку політику. На його думку, вона не може дати добрих результатів, що українська література існує й то існує так, що хоч би не було жодних доказів на існування української національности, то вона однак є безсмертним голосом Шевченка та його послідовників вибрала б собі гідне місце в родині слов'янських народів. Справді, рідко який поет, як Шевченко, став національним пророком. Рідко який так всеціло і так всесторонньо висловлює національний харктер та український патріотизм. Скарб, який Шевченко вносить до душ українців такий великий, відгук, який викликають його поезії, такий глибокий, що трудно думати, щоб будь-які культурні причини могли мати вплив на українця в напрямку відкинення своєї національности".

Польський письменник високо оцінює українську літературу: „Безперервність і сила української літератури яскраво свідчить про існування й культурний розвиток народу. Такі прізвища, як Шашкевич, Винниченко, Коцюбинський, Леся Українка, Костомаров, Куліш, Грушевський, Стефаник, Лепкий, Мирний, Тобілевич і багато інших — це прапори, за якими йдуть лави національної інтелігенції і увесь народ." Автор подає цікаві дані про український видавничий рух у Польщі. За його даними, тисяча дев'ятсот двадцять четвертого року вийшло сто дев'яносто п'ять українських публікацій тиражем 478 тисяч примірників. Тисяча дев'ятсот двадцять восьмого року було 439 публікацій тиражем 2 мільйони 935 тисяч примірників. Натомість 1939 року число публікацій зменшилося. Воно виражалося цифрою 346 — загальним тиражем 724 тисячі примірників. 1932 року виходило в Польщі 64 часописи українською мовою, а 1936 року їх було 116 загальним тиражем 300 тисяч.

Вказуючи на велику кількість таких українських вчених, як Свєнціцький, Балей Огієнко, Колесса, Студинський, Зілинський, Смаль-Стоцький, Возняк, Крип'якевич, Фещенко-Чопівський, автор книжки доходить висновку, що надія на асиміляцію українців є фікцією. Так само фікцією є думка, щоб українці зреклися державної незалежности. Автор домагався введення двомовних написів на мішаній території, введення української мови до урядування, знесення заборони національних пісень і національних прапорів. Він домагався пошани для могил українських салдатів та дозволу на святкування роковин боїв. Домагався ліквідування в шкільних підручниках всього, що ображає гідність українців, відкриття українських катедр філософії та історії при Духовній Академії у Львові, опіки над письменством, музикою, мистецтвом і українською наукою. Автор вважав, що уряд повинен нести допомогу українському радіо, допустити українців до посад у державному апараті та поборювати орієнтацію православної церкви.

Олександер Бохенський подає далі огляд подій на Україні, починаючи від зруйнування Києва Андрієм Боголюбським. Він згадує про зруйнування Січі, про руйнування історичних пам'яток про обмежування мови, яку „постійно спихали з ділянки культури до меж сільського фолькльору, — пише про те, що „царська Росія висилала з України все, що краще талантом, не допускаючи до виникнення на Україні жодного осередку культури". На доказ того Олександр Бохенський подає факт, що Гоголь був українцем, а Достоєвський правнуком уніатського священика.

Торкнувшись подій на Україні, польський письменник уболіває над смертю Шумського Хвильового та Скрипника, засуджує сталінську національну політику на Україні, розділювання письменників. Він засуджує заходи архітектора Стайнберґа, який довів до знищення Михайлівського Собору в Києві, архітектурної пам'ятки з дванадцятого сторіччя і спроби „культурних діячів" розібрати навіть Софіївський Собор. На закінчення Олександр Бохенський пише: „Стукає до воріт Речі Посполитої українське питання. Частіше далеко гримить кулаком з криком і докором у голосі".

Погляди польського письменника красномовно свідчать про те, що ліберальна польська інтеліґенція в міжвоєнний період поборювала національну політику санаційного уряду і правильно розуміла культурні потреби українців.

Думки Олександра Бохенського і сьогодні актуальні, бо українське питання і далі залишається болючою раною сорокамільйонного українського народу.

Вигляди на збереження української мови

В КАНАДІ

Вінніпеґ (ОУПС). Промовляючи як гість — професор на зібранні соціологічного семінара проф. Л. Дріґера в Манітобському університеті, 5-го грудня ц.р. д-р Яр. Рудницький ствердив, що без конституційного визнаня, а зокрема без поширення Акту офіційних мов із 1969 р. в Канаді збереження й розвиток т. зв. етнічних мов, в тому й української, мають слабі вигляди на далеке майбутнє. Нав'язаючи до свого меншинного рапорту в Королівській Комісії з 1969 р. й до додаткових рекомендацій урядові Трюдо з 1971 р., проф. Рудницький висловив надію, що етнічні групи Канади, а зокрема українська, переконають уряд Канади в конечності не тільки „багатокультурної" політики, але й у потребі конституційного визнання „обласних" (реґіональних) мов та поширення мовного акту з 1969 р.

ПОЛТАВА

Історична повість (13)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

I. НАД ДЕСНОЮ

У лісі нападало снігу мало що не до колін, коні як по перинах ступали, не видзвонюючи підковами. Хіба тільки деколи піхва зачіпила о дерево, або задзвеніло козацьке стремено, торкаючи суху гиляку. Але сильний шум дерев глушив і тії звуки, а вітер забирав їх і розносив по лісі.

Молодий осавул зі своїм десятком чекав. Що дерево, то козак. Ніби попримерзали до цих дерев, пари з уст не пускали. Тільки біля одного дерева стояло двоїх, бо й дерево було роздвоєне як вилиці. Поспирали мушкети на тії гиляки, дожидаючи ворогів.

„І в тебе є мушкет?" — питався осавул свого товариша шепотом, бо стояли рамя об рамя.

„А якже ти хотів, без мушкету? У Векли є їх кілька, такі часи!"

„А не боїшся?"

„Чого? При тобі?"

„Тут не важко о смерть!"

„Не переживу тебе, не бійся! У мене кулечниця повна".

В лісі, на дорозі на право, ніби щось застогнало й завило, як вітер у каглі.

„Наближаються..." — шепнув осавул до Одарки, а серце йому вдарило голосніше, бо отсе перший раз у свойому життю дістав команду над людьми у такій небезпечній факції.

„Надтягають!" — повторив голосніше і на право й на ліво гукнув: „Готовись!""

А лісова доріжка чим раз то гірше шуміла й гуділа, щось свистало й постогнувало на ній, ніби полоз якийсь сунувся туди. От уже й храпання коней чути, вже лаються і матіркують москалі, злітаючи з коней на прикрих закрутах у рови. Коні не звиклі до тутешніх сторін і до таких доріг, людям здається, що в тім лісі лихий зна що, бо не були в ньому, — страх перед ними і за ними страх, перед ними страх невідомого, а за ними — цар.

Наближаються... Це вже не полоз, не стоголовий змий, а ґураґан якийсь, котрому, здається, і впину нема. Люди ревуть, стогнуть і охають коні, збруя брязчить, дзенькотить, земля дудонить, ніби розтворюється перед ними.

Перші ратники з притаєним віддихом, заслонюючи лівими долонями курки, щоб вітер не поздував а сніг не замочив пороху.

Нараз виск, вереск, стони мішаютьсея з проклонами, чути тріск, ломіт, — зойки наповнюють лісову прірву.

„Пали!" і десять вистрілів влучає у валку, викликуючи ще гірший перестрах і збільшаючи трівогу. Ще раз, і ще раз, а за кожним разом коні зриваються, стають дуба, кидають собою на боки, або з безтямним жахом женуть навмання, збиваючи з ніг і тратуючи тих, що перед ними. Ніхто не розуміє, не розбірається, що це сталося нараз у тому дідьчому гаю.

„Обертайсь! Перед себе бігцем!" — гукнув осавул і десять тіней майнуло поміж деревами, тільки сніг посипався з гиляк, котрих вони доторкнулися в бігу. Ще дим курився з їх дул. Ще мушкети гріли їх у руки, як нараз заджиґтіло і кілька куль полетіло за ними.

„Ох!" — почув осавул біля себе і серце йому завмерло.

Та не надумуючись багато, вхопив Одарку, завдав собі на праве рамя, два кріси стиснув під лівою пахою і зі здвоєною силою летів перед себе. Одно йому було на гадці, щоб не настигли його москалі і щоб раненої живою не захопили в руки.

Того тільки боявся, забуваючи про власну небезпеку.

На гони перед пасікою Мручко дожидав їх, і побачивши осавула з раненим товаришем на плечах, вдарився руками об поли. „От тобі й хрестини! Діявольська куля таки в людське тіло влучила. А околілиб вони, дубини московськії, лахмаї безобразнії! Я їх десятьох за цього одного козака чортові на снідання пішлю! Бігай же хутчійш в омшаник".

Осавул ускочив туди. За ним ускочила й решта втікачів. Браму до пасіки замкнули, цвяховані двері дубовими бервенами попідпирали, трицять і вісім козаків на своїх місцях, по приказу свого ватажка дожидало приходу невідомої ближче ворожої сили.

„По три стріли дали?" — питався Мручко своїх людей.

„По приказу" — відповіли.

„А влучали?"

„Мабуть, їх кількох лягло, бо рев чути було великий".

„А місток?"

„Поломили собі кости на ньому".

„А ломив би їх чорт та мняв би їх як бабу гостець. Ні дня, ні ночі спокійної чесним людям від них немає. І диви, молодика устрелили нам. Десь завороженими кулями стріляють, чи що, що в ночі, серед ліса не в дерево, а в молодецьке тіло попала! Та я їх десятьох за цього одного на локшину посічу, лахмаї товстопузії".

Аж увійшовши в омшаник і побачивши, кого то молодий осавул до пам'яти доводив, снігом біле чоло розтираючи та вино вливаючи поміж сціплені дрібні зуби, несамовитим голосом верескнув: „Та же це дівка!"

Пасіка сотника Імжицького, до котрої Мручко щасливо із своїм відділом увильнув, була одна з кращих на Україні. І суботівської не посоромиласяб. Видно, що й сотник Імжицький, як колись батько Богдан, не лиш у бжолі вельми кохався, але й не від того був, щоб на дозвіллю з добрим товариством, з музиками й ворожихами на тому то відшибю, олодалік від заздрого людського ока та бабських скоромних лизнів, мавши лиш небеса над собою а ліси кругом, душею відпочити а тілом побайдикувати, а то й широко, по молодецьки, а що найважнійше, безконтрольно погуляти. Любив пожити пан сотник Імжицький, зі шляхецька та по козацьки.

Мручко аж про москалів забув, як у тую пасіку вскочив. Наче на нього рідним духом дунуло. „Таж це, добродію ти мій, не пасіка, а прямо „майонток", та ще який! Та з неї хазяйських наділків три, або й чотири безпечно можна би викроїти!"

І дійсно. Не знаю, чи від пізнього обіду та до скорої вечері обійшов би ти цілу тую посесію, обведену здоровим частоколом, обкопану ровом та ще скріпленуількома гаківницями у критих віконястих вежах.

Хтоб не знав, то гадав би собі, що це якась лісова кріпость, паланка погранична, до якої не бжоли мід зносять, а народ з добром своїм перед ворожим наскоком ховається. Омшаників було не один, як Мручко зразу гадав, а два й обидва великі, дильовані, з замчистими, густо цвяхованими дверми. Не добереться туди, бо не розвалить їх, не то ведмідь, але й москаль, хоч який він мистець валити. І не гадайте, що стояла тут яка пасічна катряга, або прямо курінь над гнилою ковбанею, куди там! Посеред пасіки в добірному садку пишався двір з ґанком на карбованих стовпцях, на підмуровку з нависом на аршин, з причілками повирізуваними по мистецьки, з віконницями, щедро розмальованими, та ще зі східцями такими широкими й вигідними, що по них не тільки входити хочеться, але й на підвечірю посидіти любо, слухаючи, як шум'ять липи і як співають птахи, величаючи красу та багатство рідної землі.

Як собі про те все нагадав сотник Мручко, то така його лють за серце взяла, що мов ужалений підскочив.

„Таж тут тільки жити, а не з московськими мамулами майгаласитися!"

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

ЧИ НОВЕ ЗНЕКРОВЛЕННЯ УКРАЇНИ?

(Т.Л.) Згідно з повідомленнями закордонних кореспондентів з Москви, СССР останнім часом почав посилено дбати про збільшення населення на велетенських просторах Сибіру, Камчатки та побережжя Тихого океану на Далекому сході, частина яких була захоплена від Китаю у грабіжницьких війнах XVI — XVII століть.

Така поведінка кремлівських вельмож випливає з трьох головних причин: 1) СССР хоче збільшити економічну вагу багатих на різноманітні природні ресурси, але слабо заселених земель; 2) Страх СССР перед Китаєм, що не відмовився від земель, які раніше належали йому і були насильно забрані від Китаю кол. царською імперією, а СССР знає добре проблему перенаселення Китаю, який раніше чи пізніше, буде змушений спробувати відібрати назад ці загарбані терени; 3) Страх советської правлячої кліки перед визріваючою свідомістю поневолених народів, які все ясніше починають бачити можливість свого визволення у ліквідації советської імперії та поділу її на систему справді самостійних національних держав.

Приспішенням масового переселення з европейської частини СССР та інших неросійських „республік" уряд СССР пробує, одним пострілом, убити щонайменше трьох великих зайців:

1) Мобілізувати колосальні невикористані ресурси слабо заселених Сибіру та Далекого сходу;

2) Зменшити бажання Китаю розглядати ці простори як порожні землі та природне продовження китайського життьового простору, та

3) Переселенням великих мас народу з неросійських „республік" в корені вбити можливість ліквідації советської імперії.

Загроза Китаю зростає

Колись царська Росія заселювала Сибір та Далекий схід злочинцями та політичними інакомислячими, серед яких найбільше було українців та поляків. Їх поселяли переважно у вузькій південній смузі Сибіру та Далекого сходу. Вони будували й обслуговували прикордонні фортеці, арсенали та оборонні пункти, що суцільним ланцюгом лежали вздовж північних кордонів з Китаєм.

У XVI — XIX сторіччях слабий Китай не міг ні відібрати назад загарбаних Росією територій, ні поширити свій життьовий простір на дальші терени Сибіру та Далекого сходу.

Проте тепер стан конфронтації СССР й Китаю рішуче змінився. Об'єднаний і незалежний комуністичний Китай стає з кожним роком все більшою загрозою для СССР не тільки в ділянці міжнародньої політики, але також мілітарно.

Китай успішно воює з червоною Росією ідеологічно, він і привів до рішучого розколу колись об'єднаного комуністичного світового моноліту, що був цілковито на послугах СССР. Китай остаточно розбив советську монополію в ділянці ідеології, а вона до недавнього часу була великою опорою антинародньої влади советського уряду і в немалій мірі впливала на наслідки другої світової війни та повоєнного періоду на користь СССР.

Китай — перша держава, що знає, де захована Ахілесова п'ята московської тюрми народів і в практичній політиці користується цим знанням. Китайське керівництво недвозначно висловилося за ліквідацію російської імперії та її розподіл на самостійні національні держави. Незначним доказом цього може бути існування радіопередач та друкованої пропаганди, звереної до поневолених Москвою народів, що ведуться як з Китаю, так і з Альбанії в Европі, мовами цих народів.

Коли додати, що Китай — великодержава з найбільшим населенням світу, що він уже посідає атомову зброю і посилено її розбудовує, тоді турботи Москви набирають більш виразної та суворої реальности. Страх Москви відбиває факт, що, по підрахунку західніх спеціялістів, дві третини всіх збройних сил СССР розташовані на кордонах Китаю. Щоб годувати та постачати цю велику кількість непродуктивного населення потрібний розвиток місцевого рільництва та промисловости, який вимагає заселення Казахстану, Сибіру та Далекого сходу.

Московський „пряник"

Щоб заманити своїх громадян на постійне поселення вздовж довжелезного (5.5 тисяч миль) китайського кордону з густіше заселених частин імперії, Кремль обіцяє грошові нагороди, звільнення від податків та щедрі довгоречинцеві позики на будову осель та купівлю домашніх тварин та речей першої потреби.

Недавній указ Москви проголосив цілу торбу різних „нагород" та „привілеїв". Він підкреслює, що найбільше привілеїв дістануть ті громадяни СССР, які поселяться найближче до китайського кордону. „Знає кішка, чиє сало з'їла", — каже мудре народне прислів'я.

Особливо ретельно московський указ заохочує на поселення військовиків після закінчення служби в

(закінчення в 3-тій колонці)

армії. Неодруженим офіцерам та салдатам, які зголосяться поселитися близько кордону, указ обіцяє родинні (більші) приділи землі, мабуть, у винайм, хоч закордонні кореспонденти нічого про це не говорять — (УВ). Ці приділи будуть збільшені, коли вони одружаться та матимуть дітей.

Обіцяє уряд позику на хату у висоті до 6,000 рублів. Дві третини цієї суми, тобто 4,000 рублів, заплатить держава чи колгосп, якщо такий буде створений. Решту сплачуватиме сам переселенець на протязі 21-го року з 1-им відсотком проценту. На купівлю домашніх та господарських тварин поселенець може позичити дальших 800 рублів на 8-мирічну виплату. Він також буде звільнений від державного податку на перших вісім років. Дальше указ обіцяє платні вакації, раз на три роки, до будь-якої частини імперії з державною оплатою подорожі.

Ось такими пряниками Москва заманює советських рільників та військовиків на колонізацію прикордонних районів. Переселенці, які виберуть для поселення місцевості дальші від китайського кордону, дістануть менші „привілеї, нагороди та користі".

Не забули в указі нагадати майбутнім поселенцям також і їх обов'язків до „дорогої" мачухи — „родіни": обороняти ці терени від агресії. Недавно „Комуніст Таджикістана" з Душанбе, яке лежить 300 миль від китайської провінції Сінкьянг з центром виробу китайської атомової зброї, подавав, що атомові бомбосховища, побудовані згідно з приписами, дадуть надійну охорону від вибухів атомових бомб.

Невідомо, наскільки безголосне населення імперії вірить обіцянкам своїх вождів та вождиків, бо його, як і завжди перед тим, ніхто нічого про його думку не питав. Мабуть, не дуже, якщо судити по величині „пряника", який Москва обіцяє тим, що в близькому майбутньому повинні поселитися на загарбаних московськими царями просторах вздовж китайського кордону, таких дорогих їх їхнім червоним спадкоємцям.

Нова загроза над Україною

Якщо Москві ймовірно не вдасться заманити достатньої кількости добровільних поселенців з густіше заселених частин імперії, то, немає сумніву, вона пожене примусово мільйони неохочих людей на поселення вздовж советсько-китайського кордону. Основну масу цих людей творитимуть українці та члени інших поневолених народів. Москалі будуть наглядачами, донощиками та „каґебістами".

На місце виселених українців загребуща, ненаситна Москва в порядку „братньої допомоги" вишле росіян та інший неукраїнський елемент, який ще більше послабить позиції українства і посилить позиції окупанта в Україні.

Вісті з Едмонтону

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ ЕДМОНТОНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ

„ЗОРЯНИЙ ШЛЯХ"
II.

Табір для юнацтва відбувся в днях 15-29 липня ц.р., на Єпархіяльній оселі, біля озера Вобман. У таборі взяло участь 38 дітей — 23 новачки і 15 новаків. На таборі були діти з Калгарі (Л. і Х. Гладишевські), з Монреалю (А. і Н. Бачинські) та з Ванкуверу (Т. Байрак). Дуже потішним було те, що цього року, в 25-ту річницю існування Пласту в Едмонтоні, таборувало кількоро дітей-новачат, які вже є дітьми кол. перших новачат Едмонтонської станиці, що теж в перше таборували на першому новацькому таборі в 1950 р.

До команди і булави новацького табору входили: комендант — Н. Цинцар, заступник — М. Стефанів, духовний опікун — о. В. Тарнавський, бунчужною першого тижня була юначка Г. Дитиняк, а другого тижня Д. Васараб, писарем першого тижня була Д. Васараб, а другого тижня, заступав Г. Дитиняк, юнак О. Солтикевич. Інтендантною була сен. О. Родинюк, санітарем — М. Стефанів, а санітаркою М. Слаба. На таборі за спортовий виряд відповідав юнак О. Прокопчук. На таборі ми теж мали хронікарку — новачку Л. Слабу, яка збирала дописи з таборового життя і гарно ілюструвала таборову хроніку. Лідзя теж виготовила карточки — привіти з нашого табору. Д. Градюк була бібліотекаркою, а юнак А. Тарнавський був таборовим сурмачем. Андрійко мав окремий обов'язок, бо мусів, щодня раньше встати і пізніше лягати спати, а не раз бувало, що і в непогоду, він виходив на середину таборової площі і сурмити таборові на вставання і на нічну тишу. Андрійко був першим новаком-сурмачем на новацькому таборі Едмонтонської станиці.

новак А. Тарнавський сурмить „на вставання"

За окремі ділянки праці відповідали інструктори: — М. Стефанів перепроваджував вмілість (з новаками) „Чорноморець", давав гутірки як станичний піклувався цілим табором. М. Слаба, по фаху учителька, виявилася надзвичайною інструкторкою майстрування, переводила гутірки, гри. М. Дитиняк, голова кадри виховниць, заступала кілька днів хвору сестричку на таборі. Вона з цілим табором перевела історичну гру та дала пару гутірок.

На таборі, була кілька днів гніздова Хр. Стефанів і допомагала в праці з новачками.

На один день, до табору прибула О. Манастирська, кол. комендантка новацьких таборів та перевела з таборовиками моделювання і ліплення з грини та розказала про народню кераміку.

Братчики і сестрички відповідали за свої рої, перепроваджували гри і забави, будували вогники, та переводили вмілості. Юн. розв. Г. Дитиняк була інструкторкою співу, відповідала за вмілість „Любительки рослин" та перевела „вибір уряду". Д. Васараб приготовляла свій рій до вмілости „Лісова Мавка" та відповідала за „банк", Т. Варениця, була на таборі лиш тиждень і перевела частину вмілости „Таборовичка" та займалася поштовими значками. Галя Саварин, хоча молоденька сестричка, виявила багато ініціятиви у переведенні вмілости „Грай жучок", яку добре приготовила. Вона теж приготовила таблицю оголошень. Братчики, О. Солтикевич і М. Цинцар були добрими братчиками і були помічниками у переведенні вмілостей „Грай жучок" і „Чорноморець". З новаками, вони перевели кілька точок з практичного пластування, що є вимогою до новацьких проб. Оба братчики відповідали за гріття води до миття та рубання дров. Н. Цинцар відповідала за виховну програму, допомагала при переведенні нов. вмілостей і співу, переводила гутірки, хороводи, вправу і кінцеву теренову гру. За кухню відповідали пані з Пласт-Прияту (Т. Стефанів), а варили Л. Гавриш (два тижні), С. Прокопчук (один тиждень), М. Пастушенко (один тиждень). Юначка І. Тарнавська була „шміраком" до кухні.

Новацтво було поділено, після віку, на рої новачок і новаків. Рої вибрали собі назву, яка підходила тематиці вмілости. Наймолодший рій новачок (6-7 рр.) „Мигтячі Зірочки" переробляв зі сестричкою Г. Саварин вмілість „Грай Жучок", рій „Росяні краплини" — „Приятельку Рослин" з Г. Дитиняк, рій „Волинянки" — вмілість „Лісова мавка" з Д. Васараб, рій „Світанки", найстарші новачки приготовлялися до вмілости „Таборовичка" з Т. Варениця, наймолодші новаки „Очайдушки" мали вмілість „Грай жучок", рій старших новаків „Акули", з чорноморцем М. Стефановим переробляли вмілість „Чорноморець".

Таборова програма була побудована на новацьких вмілостях та пов'язана з пластовим річним гаслом („Народе, як добре те, що ти у мене на світі є"), як також з відміченням 25-річчя Пласту в Едмонтоні. Кожна вмілість мала свою тему. „Грай Жучок" — включав народні казки, (вміти їх передати-інсценізувати) дитячі лічилки скакаики і забави. „Любителька Рослин" — вмілість звязана з рослинністю - квітами України, їхнє значення в народних звичаях, в казках і піснях. „Лісова Мавка" — тема вмілости, зв'язана з українським лісом, казки і оповідання з фолькльорними темами, гри та співанки з хороводами. Вмілість „Чорноморець" у своїй програмі включала практичне перебування на воді — плавання, веслування, рятівництво, гутірки про Чорне море, Чорноморську фльоту, розпізнавання різних родів човнів, кораблів та прапори.

Дані вмілости відбувалися щодня до обіду і тривали годину і пів. Крім вмілостей таборовики мали спільні гутірки, які були пов'язані із темою дня. Після гутірки, був спів. Таборовики співали із (приготовлених перед табором М. Татчин) співанників. Новацтво научилося понад двадцять пісень із одним хороводом і вправою.

Що дня, таборовики ходили над озеро і, якщо була гарна погода, то купалися. По підвечірку було, спільне або по роях, майстрування. Таборовики пошили собі таборову книжку в якій записували або розмальовували картини. Новачки гачкували, плели і вишивали та виробляли коралі з тіста і глини, виготовляли картини з листків, камінців і дерева. Виробляли ґудзики, звірята і різнородні фіґури. Рівнож виробляли різні речі з паперу.

По майструванні були гри і забави. Таборовики мали дві теренові гри, одна історична, а друга перевірка новацької готовости, на закріплення переробленого матеріялу на таборі і знайти захований скарб. В історичній грі, новацтво ділилося на княжих дружинників і половців. Дружинники мали викрасти з полону дочок Ярослава Мудрого і забрати в полон якнайбільше половців. Дружинники виграли.

В таборовій програмі були дні з окремими темами, а саме спортовий день, день „Бистрих змислів" і день „Української Зорі". Спортового дня не вдалося перевести через непогоду, за те переведено з таборовиками різні гри з помаранчою у формі змагань двох груп. Під час цих змагань було найбільше таборового крику, сміху, реготу і запалу. День „Змислів" був теж успішний. Цього дня новацтво грали гри „Кіма" з п'ятьох змислів — зору, слуху, дотику, нюху і смаку. На кожний змисл була приготовлена гра, яку перепроваджувалося окремо з кожним роєм.

День „Української Зорі" пройшов дуже успішно і був найбільшою потіхою для проводу табору. У цей день таборовики творили Українську Державу. Діти багаті на фантазію, тож багато непотрібно, щоб перенести їх у край „віби".

Ранком, наказом було подано новацтву про творення української держави. Цілий день проходив у формі „великої гри". Усі приміщення на таборі прийняли назви околиць і міст України. Команда табору була столицею України. От наприклад таборова умивальня була Ялта, бо там жеж мінеральні води, а їдальня рестораном „Одеса", ну а озеро було Чорним Морем. До обіду відбувався вибір уряду держави. Сам вибір проходив у демократичний спосіб. На таборовому майдані по середині поставлено бочку з якої промовляли кандидати на міністрів. Кожне місто вибирало кандидатів, які мали числа. Після промов, за числом таборовики — народ вибирав міністрів. Відтак висували кандидатів на президента української держави. Діти справді серйозно до цього ставилися бо з поміж себе вибирали таки добрих і розумних промовців. Вибір пройшов надзвичайно захоплююче та з великим ентузіязмом.

По обіді діяла народня пошта, таборовики писали до себе листи, які кидали у свої поштові скринки, у своєму місті. Відтак поштарі забирали їх а в „Києві" урядники били печатки (таборова відзнака з бараболі) і щойно тоді поштарі розносили листи за адресами. Гра була дуже гарна і цікавою, бо діти хотіли ще раз (другим разом) її грати. Цього дня була відчинена крамниця, і лиш за українські гроші можна було купувати. У банку треба було вимінювати канадські гроші за українські, які були відбиті з книжки через „Зірокс" і витяті. Діти мали нагоду купувати різні лакоминки за гривні і шаги. В той день відбулася прогулька на „Чорне Море", де відбулася гутірка про море.

На таборі новацтво старалося розмовляти лиш по українськи, бо було уведено „серденько" української мови. На початку табору кожний таборовик одержав маленке синє серденько-відзначку, яку носили на лівому бо-

(закінчення на 3 стор.)

Громадська фундація мистецтв Карлінга

(Ю. К.) Великі канадські підприємства установляли головно спортові нагороди, сьогодні вони перекинулися теж на засновування фундацій, присвячених збереженні канадських багатокультурних традицій.

Ось Броварні Карлінг О'Кіф саме проголосили заснування "Carling Community Arts Foundation", що буде фінансово допомагати всяким мистецьким фолькльорним проєктам з ділянки танцю, музики, куховарства, театру, народної ноші тощо, при чому допомога йтиме головним чином на біжучі витрати.

Розподілення фондів буде в руках незалежної Ради, що складається з таких осіб: п-і Яніна Какневіціюс, завідуюча литовського тижневика, п-і Ельвіна Дзюба, дружина вінніпеґського мейора Степана Дзюби, суддя Ісса Скотті, відома італійська діячка, та п-і Марі МкКормик, голова Фундації та представниця Броварень Карлінг О'Кіф.

Українські професори на з'їзді славістів у Чікаго

Чікаго (ОУПС). Тут у приміщенні Пік-Конгресс відбудеться в днях 27-29 грудня ц.р. річний з'їзд Американської асоціяції славістів (ААТСЕЕЛ), в програму якого включено такі доповіді професорів-українців із Америки й Канади: „Нові напрямки в сучасній поезії" проф. Марії Овчаренко з університету сх. Іллінойс; „Путешествіє" Юрія Лисянського з 1804 як приклад двомовної творчости" проф. Яр. Рудницького з Манітобського університету та слово секретаря південно-західно-східної секції ААТСЕЕЛ проф. Вол. Жили з Лубокського університету в Тексасі. Крім цього передбачена участь у дискусіях інших членів — українців на з'їзді. Як відомо, ААТСЕЕЛ був оснований у 1941 р. й об'єднав у своїх лавах більшість славістів США й Канади, його членами були м.ін. св. п. проф. Р. Смаль Стоцький, проф. П. Ковалів, і ін., що оснували й очолювали в 50-их роках окрему „українську секцію". В президію ААТСЕЕЛ вперше ввійшов як один із віцепрезидентів на р. 1973 проф. Яр. Рудницький із Вінніпеґу, в цьому ж році зайняв місце секретаря одної з секцій проф. В. Жила з Лоббок. ААТСЕЕЛ видає свій журнал, у якому є час до часу статті й рецензії з-під українського пера, напр. проф. Ю. Шевельова, проф. І. Сидорука-Павлсе, проф. Вол. Жила, проф. Яра Славутича і інших. Черговий з'їзд ААТСЕЕЛ відбудеться в Ню Йорку з кінцем 1974 р.

ЦЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 16 грудня:

Святомиколаївський вечір в залі УНД-ому о год. 3 пополудні, приготований рідною школою при церкві св. Юрія Побідоносця.

Замість квітів

НА ДОМОВИНУ БЛ. П. МАЕСТРА М. ГОЛИНСЬКОГО

$10.00 на потреби Держ. Центру УНР в екзилі, як і щире співчуття Родині складають

Петро і Каміля Трильовські

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

АСЕКУРУЄМО

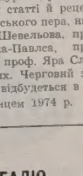

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Пластові табори . . .

(закінчення з 4 стор.)

ці блюзки. Серденько віддавали ранком на цілий день, якщо уважали що говорили по-англійськи попереднього дня Забирали собі нераз серденько ранком на цілий день і знову старалися, щоб не сказати більше як 5 слів по англійськи. Ця церемонія відбувалася на добровільній базі і контролі самого себе. На таборі таборовики мали точкування з чистоти, точности, придержання нічної тиші, товариськости, слухняности та заохоти. На таборі новаки і новачки старалися робити добрі діла і з деяких „добрих діл" було багато потіхи.

Дуже часто, можна було бачити наймолодших новаків з розсяяними личками, коли їхній черговий забирав рушничок чистоти за порядок у їхній кімнатці, або прапорець нічної тиші за удержання спокою під ніч.

Щодня таборовики заучували нові слова, приповідки або загадки, щоб під час вогника дати точку.

На цьому таборі діти мали нагоду виявити свій провідницький хист, засвоїти трохи українського фолькльору, розвинути свою мову, як рівнож виявити свою національну свідомість. Для цікавости подаю декілька гасел, що їх виголосили кандидати на міністрів і президента: „. . я постараюся, щоб всіх ворогів вигнати з України і закликати всіх українців, з цілого світа, приїхати назад до України". „Я побудую такі школи, де українські люди-старі можуть учитися про українську історію і всьо що українське, щоби вони могли учити своїх дітей, що Україна була колись сильна і багата". „. . ми мусимо робити так, щоб Україна не була позаду, і щоб українці також їхали на місяць та, щоб були першими у „саєнс" (науці). „. . я дам гроші, щоби побудувати школи, де будуть учитися високої музики, малярства і літератури, а не їхати до чужих країв і нехай до нас чужинці приїзджають вчитися про Україну". „. . я забороню рубати ліси". „. . нам треба жити зі сусідами в згоді і не мати війни, щоб не нищити людей і землі, щоб Україна багатилася, військо буду тримати на границі на страх і з нею будуть числитися всі народи". От, що у наших дітей на душі!

Таборові вогники, були великою розрадою для дітей. При вогниках діти виробляють у себе самопевність та ініціятиву й через те закорінюється у них дружба. При кінці вогника таборовики звітували про свої добрі і злі діла, а відтак, хто бажав, складав подяку, кому уважав.

Новацтво заслухало дві духовні науки та взяли участь у двох св. Літургіях, які дав і відслужив о. В. Чеховський. Новачат відвідали бувші коменданти нов. таборів — М. Дитиняк, О. Манастирська, З. Васараб, Я. Скрипник і М. Татчин. Табір відвідали члени станичної старшини, сестрички, голова таборової комісії В. Кунда, багато батьків, священики з дружинами. Таборовики, часто одержували від відвідувачів гостинці. Головним гостем на таборі був Преосвященний Владика Ніл, та щедро обдарував таборовиків поучаючим словом та шоколядами.

Діти слухали слів Преосвященного — „бути вдячними родичам за те, що посилають їх на тбір, де мають нагоду багато навчитися та корисно і весело перевести час". Таборовики, були вдячні Достойному гостеві за візиту та пописувалися сердечним співом улюблених таборових пісень. Таборовий духовник, о. В. Тарнавський, часто відвідував новачат та завжди привозив гостинця. Під час візити Преосвящ. Владики о. крилош. В. Тарнавський пояснив таборовикам значення „преосвященного" в нашій церкві. Відтак командантка привітала о. В. Тарнавського з надходячим днем його ім'янин, а таборовики відспівавши „многая літа" вручили квіти з таборовим тортиком. Таборовий духовник, дякуючи таборовикам, коротким словом вказав на важливість пластової праці, яка є підставою національної свідомости — „. . діти, бачите ці квіти, вони у воді, яка є для них кормом і без неї вони загинуть. Так і Пласт є для вас кормом"!

Два юнаки нашої станиці, М. Цинцар і О. Солтикевич відбули з гарним успіхом, вишкільний табір „Золота Булава" (біля Торонта в днях 30. 6. — 7. 7.). Метою табору було вишколити юнаків на юнацьких провідників — гурткових.

Кс. Скрипник взяла участь у таборі „Школа булавних" біля Ню-Йорку, в днях 30.6. — 14.7. Цей табір був міжкрайовим вишколом на провідниць юнацьких таборів. В цьому самому часі З. Мартинків відбув табір „Лісова школа", теж біля Ню-Йорку. Це, високого рівня міжкрайовий вишкіл на провідників пластових таборів М. Саварин, Г. Дитиняк і О. Стадник відбули табір „Стежки Культури" біля Торонта. Табір був мішаний для юнаків і юначок з надзвичайно цікавою програмою. Програма табору складалася з гутірок-доповідей визначних укр. мистців-артистів, мистецтво-знавців, письменників та практичного переведення народного ужиткового мистецтва, танцями, фільмуванням, драмою і т.д.

подала Н. Цинцар,
ст. реф. преси

Вісті з Едмонтону

ЦАРИЦЯ ЧАРІВНИЦЯ — ПЛАСТОВА ЗАБАВА

З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ ПЛАСТУ

Леся ХОМ'ЯК

Шарудить осіннє листя під ногами і заспокоює нерви. Так гарно, спокійно. Чому це так? Може тому, що осіннє, лагідне сонечко огріває цілу істоту. Легенький вітрець цілує щоки і вам дуже мило на душі. Шарудить, шарудить осіннє листя. Хочеться іти довго цією долиною поміж зеленими ялинами і золотими кленами, які ще не поскидали свого літнього одіння.

Напроти мене йдуть двоє молодих людей, задивлених одне в одного. Тримаються за руки, але це для них замало. Обнялись, притулились і нічого кругом себе не помічають: ні опалого листя, яке шарудить під ногами, ні мене. Де я бачила такі очі-зорі і коли? Там було багато, багато таких очей-зір. Вони кружляли під звуки вальсу, вони танцювали під звуки традиційних мельодій і новітніх, модерних танків. Яка цариця-чарівниця зібрала їх так багато разом і засвітила вогники в їхніх очах? Яка цариця-чарівниця показала їм таку світлу перспективу перед собою? Яка цариця-чарівниця показала їм, як можна докласти і свою цеголку під велику будову нашого суспільного, українського життя тут у славнім місті Едмонтоні.

Царице-чарівнице зі своїми найшляхотнішими ідеями, любови Бога і безталанної України та ти дорога організаціє Пласт зібрала нас усіх разом. Зібрала і тих, що ще колись на рідних землях були пластунами і тих, яким, як далекий гомін солодкої мельодії звучало слово Пласт і тих, які з-над рвучких берегів Дніпра навіть відгомону не чули і тих, які вже в третьому поколінні живуть тут у Канаді. Зібрала ти нас тому, що твої ідеали добрі і для душі і тіла. Дуже добрі. Я інакше не можу нічого сказати. Я назву по імені одних, хороших-прехороших, ідейних молодих людей, які нині бавляться з нами і просила б, щоб шановний редактор не скреслив його своїм редакторським пером, бо це може послужити прикладом для інших. Це д-р Талпаш то його дружина Олеся. Дідо д-ра Талпаша приїхав до Канади молодим хлопцем. Тут одружився, а його правнучка Лярисочка Талпаш є новачкою в едмонтонській станиці і бездоганно розмовляє українською мовою.

25 літ проробленої праці в Пласті в Едмонтоні може наповнити серця сеньйорів душевним задоволенням і спокійніше можна дивитись у майбутнє. Це не значить, що вже можна спочити на лаврах. Про це ніхто і не думає, бо ціла станиця, взявшись за руки, дальше завзято і послідовно продовжує свою працю.

Бенкет у готелі Шато-Лякомб випав імпозантно. А щоб воно якраз так було, — треба було прикласти багато зусиль і труду. Головою комітету була пл. сен. Марта Лишак. Потрудилась вона і всі члени комітету чималенько, але все те робили тихо, без ніякого розголосу. Пл. сен. Богдан Трильовський проводив цілою імпрезою, яку допомогли зорганізувати пл. сен. Марті Лишак подруги пластунки: Оксана Крайківська, Оленка Стадник, Марійка Татчин, Ірка Онуферко, Надя Цинцар, Міця Дитиняк, Міма Стефанів, наш улюблений станичний і передусім Оля Манастирська, яка мала дуже милу доповідь про пройдений шлях Пласту в Едмонтоні.

Час пливе — як вода в річці, то скоро і рвучко, як Дніпрова вода то спокійно і поволі як вода моєї річки Яселди на Поліссю. Але пливе безперестанно й безконечно.

Здається ще так недавно, так недавно, що неначе бачу вас перед собою, з чистими серцями та ясними думками молоденьких юначок: Надю Татчин-Цинцар, Олю Микитів-Шевчук, Міцю Росляк-Дитиняк, Оленку Зеленко-Стадник, Оксану Крайківську, Марту Батицьку-Лишак, Зірку Яворську-Соколівську, Олю Пристаєцьку-Саварин, Оресту Соробей-Родинюк, Марійку Татчин, Наталку Солону та молодих юнаків: Юрка і Богдана Климковичів, Івана Стадника, Любка Романкова, Ігоря Стецуру, Романа Литвинця, Гриця Мурського, Петра Саварина, Міму Стефанова, Павла Лукомського, Олега Іванусіва, Богдана Трильовського, Богдана Олійника, Євгена Крумшина. Ви брали маленьких новачат за руки, в тому і моїх дітей і впроваджували їх у свою хорошу, ідейну пластову родину. А предобрі наші сеньйори з-перед 25-ти років: Софія Климкович, Оля Манастирська, пізніше Ярослав Іванусів, ще пізніше Віра і Василь Кунди, а згодом Соня та Ярко Скрипники. Як хтось сказав, що вони приїхали, до мене вчіпилася мельодія

„В нашім полку прибуло,
прибуло.
Ходить Лада — прибуло,
прибуло".

Та ще сама собі ходжу і співаю весело — справді прибуло. Бо всі вони багато труду для Пласту положили. І всім вам глибокий поклін складаємо. Простіть, дорогі, якщо кого не згадала. Всіх вас люблю і подивляю за вашу безкорисну, віддану працю для добра молоді.

Було б гріхом і про свого чоловіка не згадати. Нераз бувало нагримаю на нього. Відпочив би ти трохи, але де ж там, ні вухом не поверне. І як бачите — це йому не шкодить. Не журіться тим, що дехто від вас відійшов. Той вогник любови, що ви запалили в юних серцях, ніколи не згасне. Різні обставини бувають і не треба ні судити їх ні журитись, бо вони є і будуть з нами душею.

Я відбігла трохи від теми, бо ж головне завдання — описати забаву, але на забаві дивилась на вас, і юних і сивоволосих і думала про вас і думи свої на папір поклала. А на забаві, єдиними устами і єдиним серцем помолившись на початку вечері-бенкету з о. крилош. В. Тарнавським, а на закінчення з о. прот. О. Хом'яком, кружляли ми в різнородних танках завзято. А пізніше взявшись за руки заспівали на закінчення „Ніч вже йде". Ця люба пісня і сентиментальна і ніжна і якусь силу і міць у душу вливає, електризує. Розсвічуй очі зорями, наливай любовю серця, а ми тобі царице-чарівниче многі літа співати будемо.

► **Від 1 січня 1974 ціна** за перельоти у міжнародних подорожах буде на 4-6% вища від дотеперішньої. Підвишка відноситься теж до перевозу товарів. Вже давніше ухвалено 5%-ову підвишку за перельоти понад Атлянтійським океаном, отже підвишка за перельоти над Атлянтійським океаном буде 9-11%.

Українці серед папуанців Нової Ґвінеї

о. Ігор

МАУНТ ГАҐЕН — МЕНДІ — МАУНТ ГАҐЕН

В Маунт Гаґені, що лежить в горах, ви вступаєте в цілком інший світ. Тут вдень — тепло, не гаряче, як над морем, але вечорами і вночі таки добре холодно. Так, як було в наших незабутніх Карпатах, на Гуцульщині. Тут справді треба мати товстий светер, теплу сорочку та плащ-порохівник. Це стане вам в пригоді на тій прегарній Верховині. Маунт Гаґен лежить на висоті 5000 стіп над рівнем моря.

На головній дорозі з летовища до міста великий рух. Лагодять дорогу, готуються до так званого „Маунт Гаґен шов", яке відбувається раз на два роки. На цю подію з околиць з'їзджаються тисячі тубільців, в своїх дивних, мальовничих одягах, щоб тут на великій площі дати свої вистави, показати свою одежу, танки, співи, тощо. В малих хатах, побудованих довкола площі можна купити різьби, намиста та інше. На цю зустріч збираються з цілого світу — понад 100,000 людей, казали мені пізніше місіонери.

Малим тягаровим автом дістаюся до Владики, що живе в місії, віддаленої на дві милі від міста. Вітаюся з отцями, знайомлюся зі старенькиим місіонером о. Россом. Це — американець, який працює тут 35 років і охрестив уже понад 11,500 тубільців. „Справжній місіонер!"

Зморений баченим і пережитим швидко засипаю. Десь по півночі прокидаюся, бо ліжко рухається. „Що за лихо, — думаю, — я ж не п'яний". Крутиться голова. З часом знову засипаю. Раненько встаю. Треба при свічці, бо електрики немає, відправити Службу Божу. Дивлюся на стіл — шклянка з водою майже порожня, вода розхлюпана по столі. Що за диво, думаю.

По відправі йду скорим кроком через ліс, коли наздоганяє мене Владика своїм білим автом, зупиняється і питає як мені спалося: „Як Вам подобався наш землетрус минулої ночі?" Сміється.

— Що, що? — здивовано питаю його.

— Так, то був землетрус, але цього разу маленький, — каже Владика і знову сміється.

Я стою і нічого не відповідаю. Добре, що я не знав що то було, інакше добряче злякався б. Той великий будинок, у якому я був сам, міг би на мене завалитися. Так, цю подорож не можна легко забути.

Після снідання знову їду на летовище. Хочу летіти до Менді. Летимо над височенними горами, вершки яких сягають 15,000 стіп. Нарешті наш малий літак сідає.

В Менді Владика й місіонери — отці-капуцини з Америки, дуже гостинні. Владика у відпустці. Розговорилися про мету моєї подорожі. По обіді старий священик бере мене старим автом на оглядини міста. Містечко гарне, розкидане на горбах та полонинах. Заходимо до управи і питаємо секретаря, чи не чув, або знає тут про людей з України. Переглядаємо списки урядників, робітників . . . Немає. Був недавно якийсь слов'янин, але кудись виїхав.

Послужливий священик везе мене стрімкою дорогою на вершок близької гори. Звідси розкривається прегарний вид на цілу околицю. Оглядаємо велику середню школу дільниці. Кілька миль їдемо новим гостинцем, що веде до Маунт Гаґен, столиці західнього гірського масиву.

Бачу перших тубільців-верховинців. Вони дуже відмінні від тубільців, що живуть над морем. Це — малі, з кучерявим волоссям, з мушлями-грішми на грудях, майже голі, крім пояса з трави, витривалі й загартовані люди.

Другого дня до сходу сонця правлю Службу Божу. По снідані беру малий літак і серед невпинних молитов та великого страху, бо була буря, дощ і мряка, повертаю назад до Маунт Гаґену.

В місії мене вже чекали. Я трохи спізнився, але тут у горах зі швидкими змінами погоди, все — можливе. Малою тягарівкою їдемо до славного Баєр-Ріверу. Дорога далека, цілих 40 миль, але варто було їхати. Тут не тільки чудесна гірська місцевість, але є звіринець і схоронище тих незвичайних, відомих у цілому світі „райських" птахів, яких всього є біля 30-ти різних видів.

Заходимо до середини. Вступ — 1 доляр від особи. Тут у чистих клітках — різні звірята, але нашу увагу найбільш притягують ці прегарні птахи, перед клітками яких ми найдовше стоїмо. Пір'я на них різнобарвне, на головах — немов би малі парасольки, хвости — довжелезні. Самці не тільки більші від самичок, але також багато краще опірені. Вони, ніби знаючи свою красу, гордо походжають перед нами, часом трохи надуваються, піднімають догори свої пишні крила хитаються з боку в бік і щось ніби воркочуть.

ПНҐ чваниться цими птахами і постійно вміщає їх на свої поштові марки. Вони під державною охороною. Тільки тубільці можуть убивати їх для своїх церемоніяльних убрань. Пера цих птахів — дуже дорогі. Мені не пощастило знайти ні найменшого пера, хоч як пильно я дивився за ними.

При заході сонця та зливі повертаємося назад до місії. В Маунт Гаґені вступаємо до світського священика-австралійця, який добре нас частує. Вкінці впадаю в сон дуже стомленої людини. І сняться мені, прегарної краси . . . райські птахи.

Національна вкладка до КУК

Комітет Українців Канади, відділ Едмонтон переводить збірку національних вкладок, як також пожертви для Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців.

Друга листа вплат на фонд СКВУ:

Український Католицький Союз (УНДім) $25.00; Ліга Визволення України $25.00; Перша листа $125.00. Досі зібрано $175.00

Від 16 жовтня до 30 листопада 1973 р. (листа ч. 8/73 вплатили національну вкладку:

по $25.00: п. В. Гавреляк, п. Н. Крайчий,, п. М. Лаврин, п. В. Середа, д-р Ст. Яремчук;

по $20.00: п. адв. І. Бессі, адв. п. П. Шевчук, (вдруге, разом $45.00);

по $15.00: інж. Я. Іванусів (вдруге, разом $27.00);

по $10.00: пп. В. Багнюк, І. Байдужа, В. Базюк, Ч. А., Т. Бубель, О. Черкавський, Г. Конвей (вдруге, разом $20), О. Дедів, М. Дробот, В. Духній, В. Федина, Н. Голайчук, інж. Я. Єндик, А. Кіт, І. Колач, В. Кордовський, С. Коваль, И. Кунчак, К. Кукурба, Т. Кунцяк, адв. П. Лазарович, інж. П. Лукомський, інж. Р. Литвинець, М. Маґусяк, Г. Миронюк, Д. Петрів, В. Підручний, (вдруге, разом $20), В. Порайко, П. Прокопів, С. Пухир, А. Пилипів, адв. Я. Росляк, (вдруге, разом $20.00), Ю. Шапула, д-р О. Талпаш д-р К. Трилiх, інж. В. Трильовський (вдруге, разом $20.00), С. Вовк, Т. Возняк, М. Вуйцік, І. Венґринюк, А. Воронюк, М. Журавель.

Від січня 1973 р. до 30 листопада 1973 р. вплатили Едмонтонці, дві установи і 355 осіб $4,610.00.

Просимо усіх, що ще не вплатили національних вкладок вислати в місяці грудні ц. р. на адресу:

Ukrainian Canadian Committee
Edmonton Branch
11315 - 111 Avenue
Edmonton, — Alberta
T5G 0C8

Річні Загальні Збори Комітету Українців Канади, відділ Едмонтон, відбудуться в середу, 2-го січня 1974 р. о год. 7.30 вечором у приміщенні Дому Молоді при 153 Авеню й 97 Стр. Платники національної вкладки мають право дорадчого голосу.

інж. М. Бойко, фін. референт

Канадський архів-музей

Список жертводавців
ч. 13 — 61

п. Іван Козяк фундатор — 500.00 дол.; по 100.00 дол. Йосиф Степа, п. Віктор Постойко; 50.00 дол. о. Евген і п-і Леоніда Дмитрук; по 10.00 дол.: п. Б. Голинський, Торонто, Онт., п. Ф. Маґера, Едмонтон, п. П. Кулій, Едмонтон, 16 год. праці при будові дому.

Пожертви матеріялами:

1. п-і Парася Іванець, Едмонтон — Власної мистецької роботи 2 портрети (олія) і 2 картини (темпера) всі в рямцях;
2. п. М. Бохонецький, Едмонтон — 2 брилі (капелюхи) соломяні домашньої роботи, копальняна лямпа з піонерських часів 1912 р., книжки й журнали;
3. п-і Боярчук, Лемонт, Алта — 3 образи святих, книжки і календарі.

Подаємо до відома, що історію і життя всіх фундаторів подаємо в часописі „УВ", у пропам'ятній книзі архіву-музею, а кромі того всі імена будуть виписані на мистецькій-вогнетривалій таблиці, що буде прикріплена на видному місці в музею. Хто бажав би стати фундатором архіву-музею, просимо звертатись на нашу адресу. Подаємо теж до загального відома, що перерібка дому-музею добігає кінця й він буде скоро відкритий. Одначе дирекція Архіву-Музею має ще чимало довгів і тому буде вдячна за дальші пожертви на Архів-Музей. Всім жертводавцям в грошах і матеріялах щиро дякує Дирекція архіву-музею.

Адреса:
UKR. CAN. HIST.
MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
or — 10207 - 97 St.
Edmonton
Ph. 424-6905

► **Найвище платним** піяністом був польський піяніст І. Падеревські, який помер 1941 року. Він діставав за один концерт 135,000 долярів.

На пресфонд прислали до „Українських Вістей"

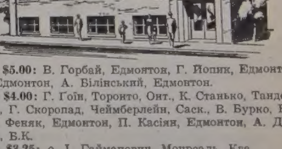

По $5.00: В. Горбай, Едмонтон, Г. Йопик, Едмонтон, М. Трач, Едмонтон, А. Білінський, Едмонтон.

По $4.00: Г. Ґоїн, Торонто, Онт., К. Станько, Тандер Бей П. Онт., Г. Скоропад, Чеймберлейн, Саск., В. Бурко, Едмонтон, Н. Феняк, Едмонтон, П. Касіян, Едмонтон, А. Дуриба, Чілівек, Б.К.

По $3.25: о. І. Гайманович, Монреаль, Кве.

По $3.00: А. Вороновський, Спірит Ривер, Алта.

По $2.00: С. Пижик, Едмонтон, І. Хмелик, Едмонтон, М. Комар, Ллойдминстер, Алта., Ф. Форемський, Едмонтон, о. В. Жолкевич, Торонто, Онт., А. Процишин, Едмонтон, Т. Кунцяк, Едмонтон, М. Шрам, Кемровз, Алта., М. Пивовар, Вайкінґ, Алта., Д. Кобринський, Кадворт, Саск., п-і С. Климкович, Едмонтон.

По $1.00: М. Василишин, Фир Мавтен, Саск., М. Мочульський, Вилна, Алта., І. Петрилиш, Мус Джа, Саск., В. Кривяк, Ла Корі, Алта., П. Антоній, Естон, Саск., п-і Д. Степа, Ричмонд, Б.К., Д. Дорош, Едмонтон, І. П. Хміляр, Едмонтон, В. М. Ланюк, Глендон, Алта., М. Баранюк, Калґарі, Алта., П. Козел, Ройкрофт, Алта., п-і М. Мельник, Ред Вилов, Алта., С. Сивенький, Вернон, Б.К., І. Батюк, Вадіна, Саск., Н. Лисюк, Кемсек, Саск., А. Семпович, Піс Ривер, Алта.

Усім шановним жертводавцям щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

(Далі буде).

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ВЛАСНИКАМ КОТЕДЖІВ

Якщо ви є власником будинку, котрого вживано підчас ферій або для відпочинку, ви зможете дістати собі ЗНИЖКУ

ПОДАТКОВОЇ ОЦІНКИ ТА ЗНИЖКИ ПОДАТКУ

- Якщо:
- будинку вживано виключно підчас ферій або для відпочинку в минулому році, і
- якщо будинком не користувався ніхто з вашої родини довше ніж 120 днів впродовж того року, та
- якщо ви не мали ніяких фінансових прибутків (ренту) впродовж року, і
- якщо ви виповнили й надіслали посвідку щодо цих справ не пізніше 31 грудня минулого року.

Якщо ви хочете отримати цю знижку на слідуючий рік (1974) ви мусите виповнити вашу форму до 31 грудня 1973 р. в муніципальному бюрі, куди ви посилаєте свої податки.

Alberta
MUNICIPAL AFFAIRS

Албертське міністерство для муніципальних справ

ПОХОРОН В ЕДМОНТОНІ

БЛ. П. МИХАЙЛА ВАСИЛЯ БАСАРАБА

В вівторок, 13 листопада ранком рознеслась потрясаюча вістка, що несподівано на розрив серця відійшов у вічність бл. п. Михайло Василь Басараб, проживши 55 років. Сумного ранку не відчуваючи нічого він прокинув сніг, який випав минулої ночі, пішов до автобусної зупинки і тут впав непритомний і більше не повернув до життя помимо всіх заходів лікарів першої помочі та в шпиталі.

Покійний прийшов на світ в селі Дідушині Великі біля Стрия 23 лютого 1918 року в свідомій селянській родині. Там він виростав та ходив до рідної церковці і до школи, там застала його друга світова війна на становищі інструктора самоосвітних гуртків в місцевій „Читальні Просвіта". На цьому юному пості застав його прихід червоних „визволителів", а вслід за тим арештування та запроторення в слідчу тюрму під замітом приналежности до ОУН. Бо хто кожний, що займався просвітянською працею, насторожував нових окупантів, які кинулись арештувати всіх провідних людей нашого народу. В слідчій тюрмі Михайла немилосердно катували, але Михайло не сказав ніже одного слова і нікого з друзів не всипав. В час катування просив у Бога радше смерти, ніж мав зрадити. Одного дня його скатовано го викинено на бетонну долівку для доходяг, не видобувши жодного слова зізнання. По якомусь часі його звільнено і вже 1940 році покликано його до Червоної Армії, до гарматного протилетунського полку в Москву. Там застає Михайла большевицько-гітлерівська війна. З наказу Сталіна усіх вояків з рекрутованих з Західньої України роззброєно і кинено до карних робочих баталіонів, де вони в голоді мусіли виконувати тяжку каторжну працю вміраючи з голоду тисячами денно. Подібна доля стрінула і Михайла. Михайло з другими доходягами попадає в німецький полон, а там вже стає перед маревом голодової смерти. Підшукавши вірних друзів, він утікає з полону, а зловлений опісля мусів знову вдягнути військову уніформу.

Кінець війни застає покійного біля Боденського озера. Там застав його прихід французів, там він попав до табору для втікачів і з відтам 1948 року виїзджає до Англії і тогож року одружується з Марійкою Погорілою. Відтак заходами п-ва Федорових прибуває до Едмонтону. В Едмонтоні включається в церковне і громадське життя та стає членом катедральної парафії св. Йосафата, членом СУМ-у і ЛВУ в яких щиро і віддано працює. Покійний належав у громадській праці до передових членів. Тихий, спокійний, скромний і ввічливий, за виконання громадських обов'язків він не бажав похвал, чим з'єднав собі великий круг приятелів. Він придбав власну хату, а Господь поблагословив подружжя двома добрими донями Ярославою і Іванною, які тепер на університетських студіях. Здавалося би, що тепер покійному було лиш жити. Переживання молодости стали причиною серцевої недуги. Хоч покійний багато пережив у туземному житті і нераз заглядав смерті в вічі, однак ангел смерти не торкнув його своїм крилом в час небезпек, він підійшов до покійного тоді, коли цей цього найменше сподівався, там на автобусній зупинці торкнув його крилом немов сказав „спочинь брате по земних трудах". Ще тиждень тому він радів з другими на відкритті Дому Молоді, бо і тут є його велика цеголка в грошах і трудах, а вже тиждень опісля довелось відпровадити його на вічний спочинок.

бл. п. М. В. Басараб

Похоронні обряди почато панахидою в катедральному храмі св. Йосафата в п'ятницю, 16 листопада при вщерть виповненому храмі, що її служив о. митр. радник Л. В. Чопей. Співав чоловічий хор під орудою М. Іваника. В панахиді взяли зорганізовану участь члени ОУВФ з прапорами. Другого дня в суботу, 17 листопада в томуж храмі заупокійну Службу Божу відслужив о. митр. радник В. Чопей і сказав прощальне слово. Тіло покійного відпроваджено на цвинтар св. Михаїла. Над могилою прощальне слово від ОУВФ сказав М. Сус, а від рідні Я. Федорів. Піснею „Видиш брате мій" закінчено похоронний обряд.

Старанням вдови покійного в Домі Української Молоді відбулась тризна, що її приготовили пані Фрунчак, Гордійчук, Пук, Янушак і Усик та подруги з ОЖ ЛВУ. В часі тризни промовляв о. митр. радник В. Чопей та донечка покійного Ярослава, яка склала подяку усім за участь в похоронах, за вияви співчуття та останньої прислуги її дорогому батькові. На заклик М. Суса переведено збірку на пресу, що її перевели М. Шмігельський і О. Мерцало з чого призначено для „Українських Вістей" 15.00 дол.

З покійним зійшов в домовину взірцевий християнин, щиро відданий український патріот, заслужений член ОУВФ в Едмонтоні. Покійного Михайла Василя Басарабу оплакують горем прибита дружина Марія, донечки Ярослава і Іванна, брат Юрій в Україні та дальша рідня. Пам'ять про нього збережеться на завжди, а канадська вільна, хоч не рідна земля хай буде йому легкою. Вічна тобі пам'ять, дорогий наш друже! **(м.с.)**

За жертву щиро дякуємо.

ПОДЯКА

В тяжкому горю, по втраті нашого найдорощого мужа і батька, почуваємося до обов'язку скласти найщирійшу подяку Всесв. о. митрополичому радникові В. Чопеєві за відслуження похоронних обрядів, за прощальні слова та відпровадження покійного на місце вічного спочинку. Всесв. о. крилошанинові М. Дядьові за останню духовну поміч і маслосвяття. Хористам, дякам та дириґентові М. Іваникові за спів у часі панахиди і заупокійної Служби Божої. Похоронному заведенню Парк Меморіял за обслугу. Друзям за несення домовини. Рідним і приятелям за квіти. Усім, що прийшли нам з поміччю і передали вислови співчуття, усім, що так чисельно прибули на похорон, а зокрема приятелям поза Едмонтону, що не жаліли ні часу ні труду, щоби віддати останню прислугу покійному. ОУВФ в Едмонтоні за участь в похоронах, за вінок і прощальне слово. Найщирійша подяка родині Федорових за поміч в похоронах та Ярославові за прощальне слово від родини над могилою. Сусідкам паням Фрунчак, Гордійчук, Янушак і Пук, господині п-і Усик та п-ям з ОЖ ЛВУ за приготування тризни, дирекції Дому Молоді за дарове приміщення на тризну.

З цього приводу ми доні покійного, нашого люблячого і незабутнього батька, в його пам'ять складаємо 200.00 дол. на Дім Молоді. Ще раз найщирійша подяка усім, що нас потішили в цьому великому горю, за молитви, за Служби Божі, усім, що віддали останню прислугу нашому найдорощому мужеві, батькові і братові. Нехай Господь нагородить сторицею, а душу покійного Михайла хай прийме в небесні хороми.

Горем прибиті

дружина Марія, доньки Ярослава і Іванна та брат Юрій в Україні

Гарний Різдвяний дарунок

для Ваших приятелів

УСЬОГО ЗА $6.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

....

Залучую: .... дол.

Вікторія, Бр. К.

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ПУГАЧА

По довгій та тяжкій недузі, на 84-му році життя, 14-го листопада ц.р. в шпиталі міста Вікторії відійшов з життя бл. п. Іван Пугач.

Небіжчик народився в Боріввцях на Буковині, де він лишив багато рідних. Коли малому Йвану було тільки чотири роки, померла його мати, і він лишився сиріткою разом з молодшим братом, сестрою й татом.

Як старший з дітей він сам приїхав до Канади перед першою світовою війною. Довгі роки він з дружиною тяжко працювали у Востоці, Провості та Едмонтоні, в Алберті. В старшому віці покійний мешкав в Суреї, Британська Колюмбія, де й далі, скільки міг, помагав розбудовувати країну.

Усі п'ятеро дітей відійшли від нього, а дружина Василина померла ще 1-го лютого, 1971-го року, залишивши хворого Івана Пугача в глибокому смутку.

Похорон бл. п. Івана Пугача відбувся 19-го лютого залишивши в журбі дві доньки, двох внучок, одного внука і одну правнучку.

З нагоди похорону передано на „УВ" 10 долярів. За жертву щиро дякуємо. Вічна йому пам'ять.

Ріджайна, Саскачеван

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА ЮРІЯ І СОФІЇ ГУК

В суботу, 27-го жовтня, 1973-го року відзначено врочисто золотий ювілей Юрія і Софії з роду Фурманців Гук. Величаве святкування при участі великого числа рідні і приятелів розпочалося рано, коли о. митрат О. Пасічняк відслужив св. Літургію для ювілятів і панахиду за усопших з рідні, а особливо за бл. п. Андрія Гука, брата ювілята.

Вечором відбулося врочисте святкування в церкві св. Василія, коли для ювілятів відправлено Богодарственний молебень до Христового серця, який відслужило п'ять священиків: о. митрат О. Пасічняк, о. крилошанин М. Пилипчук з Мус Джов, о. В. Обар'яник з Естевану, о. Р. Лужний, парох церкви св. Атаназія в Ріджайні та о. Л. Романів сотрудник парафії св. Василія. Хор співав під проводом дириґента І. Ґавдиди. На закінчення Богослужень священики уділили ювілятам окремого ювілейного благословення.

По відправах усі присутні пішли до авдиторії св. Василія на бенкет, приготований членкинями ЛУКЖ. За головний стіл, накритий обрусами з українськими вишивками, заставлений смачними стравами, засіли священики, рідня ювілятів, гості з Торонта, Ленґ, Сокаль та Вакав. На середині стола пишався величезний торт і короваї, прикрашені позолоченими квітами, свічками і міртом. Коло ювілятів сиділи дружба П. Ворона і дружка п-і А. Фамуляк, син Володимир з дружиною Флоренс, донька Ольга, ближча і дальша родина. Старостами були суддя Б. Корчинський і його дружина Славка.

О. митрат О. Пасічняк благословив страви, а син Володимир підніс тост батькам-ювілятам.

Програма

О. митрат розповів про працю ювілятів при церкві св. Василія, котрої основником був і п. Гук ще в 1924-25 роках, де він також був дяком на протязі цілих 40-ка років. О. митрат вручив відтак ювілятам грамоту від Святійшого Отця Папи Павла VI в українській і латинській мовах з пошаною і благословенням.

Суддя Б. Л. Корчинський вручив ювілятам грамоту від прем'єра міністра П. Трюдо й прочитав привіти від лейтенанта-ґубернатора д-ра С. Воробця, прем'єра А. Блекні, міністра юстиції Р. Романова, провідника ліберальної опозиції Д. Стюарта, посла Ґ. Бийкера, від Д. Люїса — НДП, посла П. Д. Бенджаміна, від рідні зі Старого Краю з Бов'ятину, від сестри Марії та Ольги Булки зі Львова, Івана Булки з Монреалю, І. Коваля з Торонта, від брата і родини з Вакав, о. А. Фика з Томпсону, Ман.,о.М. Колодія з Фініксу — Арізона, Гр. Шереметі з Детройту, від Івана і Марії Омелянів з Селкірку — Манітоба, від дириґента хору Ю. Гнатюка з Вінніпеґу та п-ва Скочко з Ошави — Онтаріо.

Від дітей ювіляти були обдаровані кольоровою телевізією і великою електричною лямпою, а від усіх гостей електричною кухнею, від п-ва Омелянів — гарним образом Тайної вечері українського виробу.

О. крилошанин М. Пилипчук в своїй доповіді говорив про невсипущу працю ювілятів у Ріджайні та околиці. Після цього відбувся виступ танків і співу п'ятьох дітей Л. Добровольських.

П-во Гуки — варті наслідування українські піонери, П. Гук — широко знаний працівник на українському народньо-релігійному полі. Своєю тихою, витривалою працею він здобув глибоку пошану не тільки в Ріджайні, але й далеко поза нею. П-і Гук невсипущо працювала і далі працює між українськими жінками.

Син Володимир подякував присутнім в англійській мові, а староста попросив усіх встати і проспівати „Многая літа".

п-во Юрій і Софія Гук

На закінчення говорив ювілят Юрій Гук. Він дякував духовенству за Богослуження, присутнім за дарунки та привіти а членкиням ЛУКЖ за смачну вечерю. Він також закликав присутніх до конструктивної співпраці для Бога, Канади та України. На закінчення він попрохав проспівати „Де згода в родині".

Преосвященний єпископ, Єпарх Саскатуну, який саме перебував на сході Канади прислав архиерейське побажання й благословення із золотою архиерейською печаттю.

Бенкет закрив о. крилошанин М. Пилипчук молитвою. Після цього відбулася забава, яка тривала до пізньої ночі. На другий день п-во Гуки приймали гостей обідом у своїм домі.

П. Ю. Гук був дуже довгі роки дописувачем і представником „Українських Вістей" і дуже совісно турбувався передплатниками і також совісно писав дописи про різні події: вінчання, христини, похорони та ювілеї. Не було ніякої важнішої події в Ріджайні, про яку п. Гук не написав би до „УВістей" і не було ніякого ювілею, на якому п. Гук не перевів би збірки на пресовий фонд „Українських Вістей". Він був одним із дуже близьких і щирих приятелів і співробітників „Українських Вістей" через довгі роки.

Як передплатники „Українських Вістей" від самого початку, п-во Гуки подарували газеті на пресовий фонд 25 долярів. Боже, щасти їм ще на многі і многі літа!

Флін-Флон, Манітоба

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. М. БОЙКА

У понеділок, 18-го грудня 1972-го року розійжлася сумна вістка про смерть одного з чільних членів нашої громади бл. п. Михайла Бойка в далекій північній частині Манітоби, містечку Флін-Флоні. Покійний помер в міському шпиталі.

Небіжчик народився 25-го березня 1915-го року в Аррані, Саскачеван. У 1937-му році помер його батько, лишивши матір, двох синів і три доньки, які мусіли тяжко працювати на фармі, щоб вижити.

На 23-ім році свого життя Михайло одружився з Євгенією з роду Макійчуків і через декілька років переїхав до Флін-Флону, де почав під землею працювати на тяжкій та небезпечній роботі для Гадзон Бей Майнінґ енд Смелтінґ компанії, де він пробув цілих 30 років.

Господь поблагословив подружжя Бойків двома синами Віктором і Річардом. Віктор працює хеміком у державній лябораторії, а його дружина медсестрою в Оттаві. Річард скінчив 12-ту клясу у Флін-Флоні й тепер студіює в університеті міста Едмонтону.

Бл. п. Михайло Бойко дійсно був взірцевим членом нашої парафії в ПДМ. Коли в 1949-ім році почалася будова нашої церкви, він відразу влучився до тієї тяжкої праці, а також узяв на себе відповідальність фінансового секретаря й скарбника аж до викінчення церкви. Разом з дружиною Євгенією вони пожертвували на ризи й гарні пальми для прикраси тієї ж церкви.

У четвер о 7.30 вечора тіло покійного було перевезено з похоронного заведення до церви. Похоронні відправи почалися панахидою. Після закінчення відправ тіло його було залишене в церкві до ранку. У п'ятницю, о год. 11-ій перед полуднем почалася заупокійна Служба Божа і прощальне слово. Всі Богослуження відслужив о. В. Олач зі співучастю дяків В. Дучака, П. Паськова та членів церковного хору.

Після послідного цілування тіло покійника було перевезено на місцевий український цвинтар Гілсайд, на вічний спочинок.

Після похорону відбувся поминальний обід, приготований членами родини та приятелями, в місцевій залі. Тому що бл. п. Михайло був добрим членом нашої парафії, добрим співробітником на праці, чи будьде в іншому місці, й тому що він шанував і поважав усіх людей, тому всі вони прийшли віддати йому останню прислугу, зложивши небіжчикові вінки з живих квітів та пожертвувавши на ніколи нев'янучий вінок — на Служби Божі за упокій його душі.

Покійний лишив у великому смутку опечалену дружину Євгенію, двох синів, 87-тирічну матір, брата, сестру бл. п. Емілію Грабарчук, Марію Григоришин з Аррану, Саск., сестру Павлину Ґуцол з Флін-Флону, сестру Євгенію Гніло у Вінніпезі.

Прощай дорогий мужу, тату, сину, брате, прощай, наш дорогий приятелю. Прощаються з тобою ті кам'янисті скелі, ліси, гори, ріки й озера, і ти, дорога земле, що я по тобі ходив і ти мене прийняла в свої обійми, бо я тебе так любив.

Прибита великим смутком дружина Євгенія і рідня покійного щиро дякує о. В. Олачеві, дякам, членам хору за відслуження відправ; церковній обслузі, а також похоронному заведенню Б. Реґана за сумлінне виконання їх обов'язків, всім приявним за слова потіхи та розради в нашому горі. Найбільше дякуємо за ваші молитви, зложені пожертви на Служби Божі, а також тим, що квітами і вінками прикрасили домовину покійного.

В 40-ий день після смерти покійного відбулася поминальна Служба Божа з Панахидою. Пізніше був поминальний обід.

З нагоди похорону переслано на „Українські Вісті" 15.00 дол. За жертву щиро дякуємо.

Боже духів і всякої плоті, упокой душу усопшого раба твого Михайла, на місці світлім, де немає ні болю, ні печалі, а життя безконечне. Амінь.

учасник похорону Павло Паськів,

Дружина Євгенія,

сини Віктор з дружиною Річард

Єпархіяльний з'їзд Централі Саскатунської єпархії

Сімнадцятий Єпархіяльний з'їзд Централі Українців Католиків Саскачевану та її складових організацій відбувся в днях 5-го, 6-го та 7-го жовтня ц.р. Одна частина нарад була проведена в авдиторії парафії св. ап. Петра і Павла, а друга — в школі єпископа Муррея.

У неділю, 7-го жовтня Преосвящ. Владика Андрей відслужив архиєрейську літургію в храмі св. Юрія при співучасті місцевих оо. душпастирів та катедрального хору. Після Богослуження відбулося урочисте благословення пропору ЛУКЖК, у якому теж брали участь члени БУКК, вперше зодягнені в гарні одяги своїх організацій. О годині 12-ій, в неділю був святковий обід, під час якого промовляв корпорал І. Жук, офіцер канадської поліції з нагоди сторіччя Ар-Сі-Ем-Пі. Господарем обіду був К. Мельник. Гостем на обіді того дня був голова міста Б. Сір з дружиною. Після обіду відбулася остання сесія Централі та закриття з'їзду. Уся програма у неділю проходила в приміщеннях Осередку молоді при катедральній парафії.

Сімнадцятий з'їзд у Саскатуні проходив під гаслом: „Українська Католицька Церква сьогодні та її завдання на майбутнє". До цього гасла були пристосовані дві основні доповіді з'їзду і вони становили тло загальних нарад, дискусій та рішень з'їзду. М. Голота, директор шкіл у Норт Баттлфорд, промовляв на тему „Традиційна мораль і сучасна мораль", а про „Український обряд" говорила Сестра Служебниця Вікторія.

Цьогорічний з'їзд Централі УК Саскачевану був незвичайно живий, багатий на дискусії з поважним числом учасників. Особливо численно прибула на з'їзд наша молодь з УКЮК. Владика Андрей брав участь у всіх нарадах з'їзду. Помітне було число священиків та Сестер з обох згромаджень — Сестер Служебниць і Сестер св. Йосифа.

Нарадами з'їзду вправно провадив дотеперішній голова Централі В. Дудар і частково О. Нагачевський. Секретарював В. Бурак.

На кінцевій сесії о. капелян І. Ворона здав звіт із діяльности Інституту ім. Андрея Шептицького, а голова сесії І. Дудар, що заступав неприявну на з'їзді голову комітету пань п-ю А. Шудлик, прочитав звіт з діяльности епархіяльного музею ЛУКЖК. Наприкінці місце голови перебрав д-р М. Крочак, а Т. Баран проголосив висновки з'їзду, які після доповнень і голосування були прийняті.

Під час цього засідання з'їзду відбулася виставка літератури для дітей і молоді. Новий склад управ централі та її складових організацій на час дворічної каденції Централі УК Саскатунської єпархії такий: Карло Мельник — голова; Василь Дудар — заступник голови; Остап Нагачевський — скарбник. До централі входять також голови єпархіяльних управ БУКК, ЛУКЖК, УКЮК. Духовні опікуни — о. І. Олійник й о. В. Івашко.

До Єпархіяльної управи БУКК увійшли: Остап Нагачевський — голова; Петро Колишір — заступник голови; Іван Ригайло — секретар; Василь Хрущ — скарбник; духовний опікун — о. Л. Рамач.

Склад Єпархіяльної управи ЛУКЖК подано окремо зі звітом про сесію ЛУКЖК.

До Єпархіяльної управи УКЮК увійшли: Григорій Кіц — голова; Йоанна Равлик — заступник голови; Беніта Нагачевська — секретар; Богдан Баран — скарбник; о. В. Івашко — духовний опікун; о. Ф.. Шадяк — другий духовний опікун.

Анна Марія Баран

Короткі вістки

► **Пожежа,** що наступила наслідком експлозії в фабриці консерв у Чілівак, знищила зовсім фабрику й позбавила праці 150 робітників.

► **Онтарійський уряд** ухвалив виплатити своїм 340,000 пенсіонерам різдвяний дар в сумі 50 долярів, що буде коштувати провінцію 17 мільйонів долярів.

► **В минулому році** американські громадяни заплатили 100 мільярдів долярів особистого прибуткового податку.

Styles Denture Clinic

C. H. STYLES,

Certified Dental Mechanic

10136 - 100 St., Edmonton

206 McLeod Bldg. — 424-9645

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)

10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

З Тиверіяди видно округлий місяць над Генезаретським озером.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ХРИСТІЯНСЬКА ТИВЕРІЯДА

На полудне від Тиверіяди, є кол. місто, а тепер передмістя Тиверіяди Аммат, славне здавна зі своїх гарячих купелів, які лікують ревматизм. В Тиверіяді оповідають, що навіть римський цісар Нерон мав приїздити сюди на лікування. Про Нерона нема певности, що він був у Аммат, але зате певно, що там в часі жидівського повстання, в 67 році по Христі, були римські цісарі Веспазіян і Тит.

Та найбільше переказів є про лікування жидівського володаря Ірода, що жив за часів Христового Різдва. Як відомо, Ірод під кінець свого життя важко хворів. В тому часі він казав себе часто приносити з Єрихону до Аммат. В часі одної купелі в гарячій, насиченій сіркою воді, — каже переказ — Іродові мав з'явитися злий дух, який так підігрів воду, що Ірод мало не помер. Після того злий дух сказав Іродові, що він помре страшною смертю за свої різні злочини та вбивства й йому не поможуть ніякі купелі. Ірод тоді порішив уже більше до Аммат не приходити й лікувався в гарячих купелях в місцевості Калліргое на схід від Мертвого моря.

Сьогодні до Аммат приїздять жиди з цілого Ізраїля, які шукають полегші у своїх ревматичних болях. Ще й тепер випливає гаряча вода із чотирьох джерел, над якими постійно уносяться хмари сірчаних випарів. Повітря постійно насичене запахом гнилих яєць і, хто не мусить тут перебувати, втікає чимскорше на свіже повітря. Джерела є під великою копулою, що опирається на давних мармурних колонах. Теж частина підлоги внутрі є виложена мармуром, неначе пригадує, що в тих купелях бували колись римські багатії та достойники.

Тиверіяда мала за собою теж гарну християнську традицію. Вже за цісаря Константина була тут збудована церква, а в 451 році був на Соборі в Халкедоні єпископ з Тиверіяди Йоан.

В описі Святої Землі із 10-сторіччя згадується, що в Тиверіяді цариця св. Олена збудувала церкву „в честь св. первоапостола Петра на тому місці, де Христос вилікував його тещу від гарячки". Ця подія мала насправді місце в Капернаумі, але тиверіядські християни поставили церкву на пам'ятку цього чуда в Тиверіяді. Тому то й наш прочанин архимандрит Данило, який був у Святій Землі в 1106 році, пише, що в Тиверіяді „є також дім Петрової тещі. До цього дому ввійшов Ісус і вилікував її з високої гарячки. На цьому місці збудовано округлу церкву, яка є присвячена св. Петрові. Після відходу хрестоносців Тиверіяда опустіла, бо турки переслідували християн, які мусіли хоронитися по інших містах. Але ще в 14-сторіччі автор „Слав'янського звіту про Святу Землю" пише, що застав у Тиверіяді ще „руїни монастиря св. Марка, церкви Богоматері, церков Апостолів св. Йоана та св. Петра і Ісуса Христа, а на другому боці міста є церква св. Михаїла, на пам'ятку того, що Христос казав Апостолам закинути неводи й вони зловили 153 риби, та св. Николая на місці, де Христос з'явився апостолам і дав їм хліб і рибу".

У 15-ому сторіччі ще є в Тиверіяді сім церков, а в 16-ому сторіччі церква на пам'ятку пяови Христа після Воскресення. Цю церкву мала збудувати теж св. Олена. Церква є дуже гарна, але її відвідують лише раз у рік оо. францішкани — писав тоді один прочанин. Від 1620 оо. францішкани вже осіли на постійне в Назареті й відвідували з прочанами теж Тиверіяду. Там була в тому часі церква св. Петра на пам'ятку установлення примату. Одначе турки, які володіли тоді Палестиною, перемінили її в стайню та мечеть, щоб припинити мандрівки християнських прочан до Тиверіяди. Францішкани старалися відібрати цю церкву, але турки не хотіли віддати. Щойно жінки, які робили порядки в мечеті, пустили поголоску, що в мечеті являється дух якогось померлого старця, який робить їм різні вакости, ба навіть їх побиває, примусили турків забратися з церкви, яку перебрали оо. францішкани. Вони переробили мечеть знову на церкву й приходили звичайно раз в рік на свято св. Апостола Петра й там служили Службу Божу. В 1847 року вони осіли там на стало, збудували гостинницю і монастир. Та після другої світової війни оо. францішкани забралися знову до Назарету, приїздять до Тиверіяди лише час до часу на Службу Божу.

Я був у церкві св. Петра в Тиверіяді в часі одної попередньої подорожі до Святої Землі, бо оо. францішкани на горі Тавор сказали, що церкву варто побачити. Я та мій шофер довго наїздилися по місті, заки знайшли церкву над берегом озера. Її зрештою не легко було відшукати, бо вона була подібна скорше на орієнтальну крамницю, як на церкву ще й з монастирем. В церкві був лише сторож із дружиною, якого ми докликалися лиш з великим трудом. Сторож сказав, що в Тиверіяді зовсім нема християн й тому кілька разів на рік приїздить о. францішканин з Назарету й відправляє Службу Божу. Всередині церква дуже гарна, влаштована зі смаком й трохи схожа на новіші невеликі церкви в Римі. ОО. францішкани побудували церкву і монастир на руїнах давної церкви, що властиво не була церквою, а звичайним будинком, заміненим на церкву. Цей будинок продовжено спереду й ззаду, надаючи йому таким робом форму свого роду базиліки. Всередині збереглися хори з часів хрестоносців, а на стіні є давня плоскірізьба, що представляє св. Петра з сіттю з рибами. То згадка про чудесну ловлю риб, яка мала мати місце недалеко Тиверіяди.

На великому монастирському подвір'ї стоїть копія св. Петра в Римі й пам'ятник польських вояків, що в часі минулої світової війни побували в Палестині. Тому, що церква не представляє ніякої спеціяльної вартости, я рішився не задержуватися зовсім у Тиверіяді, але їхати дальше до пам'ятних місцевостей над Генезаретським озером. Наш автобус перемчався через рухливі вулиці чепурної Тиверіяди, яка славиться лагідним кліматом й лікувальними джерелами, що притягають багато туристів не лише з Ізраїлю, але з усього світу. Місто робить дуже миле враження. Гарні доми з плоскими дахами, поміж домами багато зелених тропічних дерев: пальм, фіг, кипарисів, піній та зелених кущів, що надають містові милого, свіжого вигляду. В місті з уваги на туристів, що побувають тут протягом цілого року, багато готелів, чудово положених над озером, багато модерних ресторанів та каварень. Вулиці міста покриті цементом та вдержані чисто. На вулицях багато автомобілів із знаками з Єрусалиму, Тель Авіву, Гайфи та інших ізраїльських міст. Тут і там пересуваються великі автобуси із прочанами, що їдуть відвідувати Святі місця над Генезаретським озером. За тими автобусами пустилися їхати й ми.

Кріслата пальма на березі Генезаретського озера.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВОЛОДИМИР КУПЧЕНКО

В. ГАВРИШ

В 1936 році Володимир Купченко повернувся знову до вчительської праці. Він вчив через два року в Елдорені, а відтак у Редвей, де був керівником „гайскул-у" до 1944 року. Від 1944-1950 р. він був керівником шкіл в різних місцевостях Алберти: Белліс, Ворспайт, Брудергайм. Покійний Володимир часто міняв школи, в яких вчив, бо до нього приходили буковинські поселенці й запрошували його до себе вчити в школі, щораз то в інші місцевості. До того й тому часі вчителі були дуже лихо платні й покійний Володимир старався дістати вчительську працю в такій школі, де краще платили, щоб міг вдержати свою родину. З учительською платнею в'язалася ще й справа мешкання. На скрізь були догідні помешкання й тому кожний вчитель старався знайти таку школу, де було краще помешкання. Тому й Володимир Купченко нераз міняв місце праці і щоб мати краще мешкання. Та Володимира Купченка любили фармери та їх діти не лише тому, що він був добрим учителем. Ще може важнішим для них було те, що він вчив усіх української мови й української історії. Ще в часі своїх вчительських студій він дивував усіх канадських студентів не лише своїми здібностями та своїм знанням англійської мови, яку вивчив після приїзду до Канади, але й тим, що він скрізь пропагував справу України. Він давав доповіді для „бой-скавтс" про Україну, а в своїй хаті мав постійно карту України на стіні. Коли він став учителем, то він майже увесь вільний час посвячував на навчання української мови та історії шкільних дітей та на доповіді для їхніх батьків. З колишніх його учнів багато є не лише добрими професіоналістами, але й добрими українцями й згадують покійного Володимира добрим словом. За те його любили й шанували і ученики й їхні батьки.

Та згодом він почав хворіти на серце й лікар радив йому знайти таку школу, де нема багато дітей і для нього була би легша праця. Покійний Володимир рішився виїхати на південь Алберти, де дістав працю в Айдислей, поблизу Медисин Гет. Як його здоров'я поправилося, він перейшов учити до Бассано, а пізніше до Дрейтон Велей, а вкінці в рр. 1961-1963 в Томагавк, Алберта. Коли дехто йому говорив, що він не повинен уже вчити, бо він нездоровий, то він мав завжди готову таку саму відповідь: „Якжеж мені сидіти бездільно, як брак учителів середних шкіл і мене запрошують, щоб я йшов учити. То я мушу йти".

В 1963-ому році він замкнув свій дім у Едмонтоні й поселився в Ту Гиллс, де, крім різних предметів, учив також української мови й літератури. То його здоров'я гіршало з кожним днем і він, після 44 років, кидає на завжди школу й іде на давно заслужений відпочинок.

Треба зазважити, що покійний Володимир використовував час вакацій на поглиблення свого знання. Він постійно записувався на університетські літні курси й здобував науковий ступінь за ступінем. Він здобув ступінь бакаляра філософії (БА), бакаляра педагогії (Бед), та ступінь магістра філософії (МА), а вкінці, кілька років перед смертю він дістав найвищий академічний ступінь доктора філософічних наук (ФД).

Притому покійний Володимир знав ще з Чернівець дуже добре німецьку мову й йому пропонували, щоб він їхав до Чікаго й там вчив німецької мови в школі. Але його дружина зовсім не рвалася до США, бо не хотіла покидати Канади й тому він не поїхав до Чікаго.

В житті покійний Володимир був скромною людиною, ніколи не писувався своїм знанням, але зате радо розмовляв зі стрічними людьми на різні теми. В часі доповідей чи відчитів, а особливо дискусій, він часто запалювався й давав себе порвати своєму темпераментові. Але він ніколи не носив до нікого ненависти в серці й не ворогував з ніким. В вільних хвилинах йшов над річку або в ліс і там духово відпочивав.

Володимир Купченко був талановитою людиною з уродження. Вже в гімназії він відзначався бистрим розумінням матеріялу та хистом до вчення мов й бесідництва. В рідному селі, а відтак у бурсі між співтоваришами-бурсаками, що часто співали народні пісні та росказували про народні звичаї, він знайомився із багатим скарбом української культури й традиції й полюбив його. Доповнювала його відомості з історії та переказів чудова природа, серед якої він завжди залюбки перебував. Для нього не було більшої краси, як природа на землі та голубе небо вгорі. Все те він глибоко переживав й відтак переливав це в оповіданнях та в поезіях, що їх друкував зразу в черновецькому журналі „Промінь", а в Канаді в різних канадських часописах, як „Канадийський Фармер", „Новий Шлях", „Український Голос" та інших. Окремої збірки своїх писань покійний якось не видав. Мабуть не думав про те, що його писання повинні побачити світ у виді окремої книжки. Був він особисто знайомий з письменницею Ольгою Кобилянською, яку він відвідував на вакаціях. Вона читала нераз його шкільні задачі й казала йому, що він має талан до писання. Як Володимир був уже в Канаді, то нераз мав доповіді про її творчість. Після деяких доповідей слухачі самочинно переводили збірку й зібрані гроші пересилав письменниці. В нього була навіть досить поважна переписка з письменницею, але, на жаль, всі листи пропали.

Покійний Володимир цікавився дуже теж суспільно-громадською працею. Він був одним із основоположників УНО в Канаді й, як організатор УНО роз'їжджав по Західній Канаді з рефератами та промовами. Та в своїх промовах він заторкував не лише справи УНО, але він порушував теж релігійні, громадські та політичні справи. Зокрема він старався переконати українців, що належали до неукраїнських віровизнань, щоб вони поверталися до Української Церкви. Виступав він не лише проти комуністів, але теж проти різного роду москвофілів, яких старався притягнути назад до українського табору та української Церкви. Зі сцен багатьох народних домів, читалень, світських та церковних заль він постійно проповідував любов до рідного народу, його традицій та культури, витискаючи сльози в слухачів та наповнюючи їх серця патріотичним запалом.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

ЕТНІЧНІ ГРУПИ В МІСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

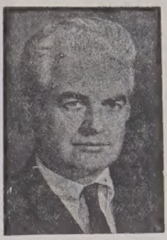

мейор А. Дент

Присутність і діяльність етнічних груп у нашому місті є дуже важливим чинником і тому я хочу тут коротко з'ясувати свої думки на цю тему.

Дуже важним є, щоби етнічні групи зберігали свою ідентичність, а в той самий час, і далі подавали свої вкладки в добро Канади й Едмонтону тай користали з нього. Важним є не тільки гармонійна співпраця для добра й щастя нашого міста, але таку саму увагу треба звернути на ту працю, яка безперервно продовжує культуру й історію наших предків.

У короткому часі, коли вірогідно повстане наш центр торгівлі, конвенцій і культури, будуть заведені старання включити в цей проєкт характер усіх наших етнічних груп міста Едмонтону.

Я тяжко й довго боровся за те, щоб назвати нову міську дільницю на заході міста ім'я „Олеськів", тому що я ярко висуваю признання для праці й труду наших етнічних груп.

Д-р Олеськів вклав надзвичайні зусилля в розвиток Едмонтонської околиці працею українських піонерів, котрих він спровадив, і цей факт я, як і деякі члени міської ради, позитивно оцінили. Зате другі члени ради не підтримували назви „Олеськів", бо не знали історичного значення цеї назви.

Отже ми мусіли важко боротися за назву „Олеськів". Щоби поінформувати вас точніше з цілим цим процесом, я тут подам коротку історією цеї справи.

1) На початку квітня 1972 р. міська рада дістала про-

(закінчення на стор. 8 .)

Звіти відділів ЛУКЖ . . .

(закінчення з стор. 2.)

українською мовою. Відвідує хворих по шпиталях, займається катехизацією дітей та взагальному праця для добра парафії. Звітувала М. Вавринчук.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Лемонт — 1 делегатка, 10 членів. Звітувала Н. Дмитрук. Помагають в катехизації, відвідують хворих. Нажаль всі старання придбати дещо більше членів передовсім молодших лишилися без успіху.

* * *

Відділ ЛУКЖ Пресвятої Трійці в Вегревил — 4 делегатки, відділ займається передовсім похоронними обідами. Допоміг зорганізувати виставку укр. музею за старанням голови музейного комітету п-і І. Павликовської. Відділ також піддержує радіо програму „Вечірня Година".

* * *

Відділ ЛУКЖ в Інніефрі — 2 делегатки, 17 членів. Відділ займається нормальною працею ЛУКЖ, має гарний звичай за всіх хворих та померлих членів наймати Службу Божу.

* * *

Відділ ЛУКЖ Пресв. Євхаристії в Торгілд — 24 члени. Відділ, крім звичайної діяльности, зв'язаної з парафіяльним життям, уряджував спеціяльний чай на день Матері, зложив свій дар з нагоди приїзду Верховного Архиєпископа та організує катехизацію.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Глендон — 20 членів в більшості старших жінок, через те і праця мусить бути ограничена. Відділ організує катехизацію для дітей коляди та дає нагороди за найкращий успіх української мови.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Ллойдмінстер — 32 члени. Нажаль з огляду на відділ не міг прислати ледегатки. Уряджує обіди, концерти та день ЛУКЖ.

* * *

Відділ в Вернон, Б.К. — Відділ реорганізований 3 роки тому, розгорнув широку господарську діяльність при тому пам'ятає про укр. звичаї, уряджує різного рода обіди з укр. стравами. З придбаних грошей подарував на фонд Укр. Помісної Церкви та з нагоди чаю Преосв. Кир Ніла.

* * *

Відділ ЛУКЖ в Дервент прислав свій звіт поштою. Відділ має 22 члени. Ведеться праця для придбання фондів на докінчення і упорядкування церкви, займається катехизацією, уладжував діточий концерт з нагоди дня матері, давав стипендію за найкращі осяги в українській мові, як також жертвував на стипендію Єпархіяльної управи, відзначував ц.р. 50-ліття священства та 25-ліття перебування в Дервенті свойого о. пароха і опікуна о. крилошанина І. Черкавського.

ЛЕГКИЙ ВИБІР

Смачний смак виявляє безсумнівно, що це є Сіграм

Seagram's FIVE STAR
Canada's largest-selling rye whisky.
Blended and bottled by Joseph E. Seagram & Sons, Ltd., Waterloo, Ont.
Горілка з жита, що її найбільше продають у Канаді

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phone: 426-0050, Edmonton, Alberta

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

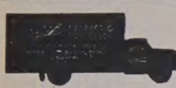

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з вашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

● **ХОЧЕТЕ ВЕСТИ** власний бизнес у вільному часі? Не треба ніякого досвіду.
Телефонуйте на число:
VANDA BEAUTY
COUNSELOR COSMETICS
487-3854 між годинами 4-6 пополудні.

—o—

Мейор Едмонтону . . .

(закінчення з стор. 7.)

позицію назвати нову міську дільницю іменем „Трембіта". Цю назву піддав дорадчий комітет для вибору нових назв міста, для тої дільниці міста, яка лежить на схід від 170 вулиці й тягнеться до ріки Саскачевану та на південь від пропонованої „Ветрідж Равін". „Трембіта", як усім відомо, то українсько-гуцульський інструмент, якого гуцули вживають уже століттями в Карпатах в Західній Україні, на Закарпаттю та в Буковині для проголошування великих святкувань — весіль, похоронів, фестивалів тощо. Члени вищезгаданого дорадчого комітету хотіли відзначити назвою „Трембіта" тих численних українських піонерів в едмонтонській окрузі, які вклали так багато праці в розвиток едмонтонської околиці.

2) Проте, один член міської ради порадив назвати нову дільницю не іменем музичного інструменту, а ім'ям якогось видатного українського піонера. Отже в квітні, під час другого засідання міської ради, зроблено й прийнято слідуючий внесок: „Щоби викреслити слово „Трембіта", а на його місце вставити „Олеськів". Радна п-і Еванс додала слідуючий внесок, який міська рада й прийняла: „Щоби дорадчий комітет для вибору нових назв міста, в курсі справ прийняв пропозицію назвати в майбутньому якийсь великий парк у честь Тараса Шевченка, та щоби імена: Франко, Українка, Стефаник, Киріяк, Єлевяк, Кремар, Лучкович і Косташ були майбутніми назвами нових дільниць, вулиць або парків".

Чотири місяці минуло й в серпні ц.р. дорадчий комітет відгукнувся на цей внесок інформуючи, що відділ парків і відпочинку не годиться з пропозицією вживати імен громадян. А дальше, що відділ найбільше старається іменувати нові дільниці назвами, повязаними зі сусідством чи близькою околицею, щоби таким способом краще утотожнити специфічне чи загальне положення даної дільниці. То улегшило б громадянам шукати місця побажаної програми чи розваги.

Тому що міська рада прийняла внесок п-і Еванс, який тепер був директивом міської ради, звіт дорадчого комітету прийнято як чисто інформативний.

На початку вересня дорадчий комітет вніс рекомендацію, щоби назви „Трембіта" не вживати, а щоби нові дільниці іменувати в честь особи, яка мала щось до діла зі заселенням чи історією міста Едмонтону. Рада в часі голосування прийняла цю рекомендацію.

14 листопада 1972 р. міська рада дістала листа й петицію від адвокатів п-ва Ц. Б. Мунсонів, які є власниками фарми Волф Віллов, котра становить приблизно 94% земель пропонованої міської дільниці. Заступники п-ва Мунсонів просили раду дати їм змогу представити прохання тих, які конечно домагаються зміни назви „Трембіта". Прохачі надіються, що нову дільницю назвуть „Волф Віллов". Більшість членів міської ради вирішили не бути присутніми під час обговорювання прохань адвокатів.

У висліді цю справу знову віддано в руки дорадчого комітету. На початку грудня 1972 р. комітет представив міській раді слідуючу рекомендацію: „Комітет підпирає одноголосно прохання, внесене більшістю землевласників у справі переменовання офіційно прийнятої назви „Олеськів" на „Волф Віллов", тому що ця назва пов'язана з цією околицею вже від 1935 р. і тому що 480 акрів фарми „Волф Віллов" входять у склад нової дільниці".

Завдяки допомозі, наполегливої праці та майстерної репрезентації на зборах міської ради з боку таких поважних громадян, адв. П. Саварин, та адв. Л. Дікур, мені й більшості членам міської ради вдалося перемогти й відкинути резолюцію: „Щоби назву „Олеськів" скасувати".

Хоч ми були під досить великим тиском із багатьох сторін змінити назву нової дільниці „Олеськів" на „Волф Віллов", нам вдалося її задержати й тим ушанувати пам'ять одного з великих українських піонерів, д-ра Олеського.

Як ви самі бачите, то була тяжка справа й тому протягнулася на довгий час але я думаю, що в висліді ми добилися чогось дуже корисного.

Шановні читачі: Ви можете бути певними, що я й в майбутньому буду піддержувати збільшене признання для українців у нашому місті.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Совєтські літаки кращі

СССР та США готовлять пляни будови нових бойових літаків. За інформаціями фахівців проєктований новий советський бойовий літак „Фоксбат" зможе летіти на висоті 119,000 стіп зі скорістю 1,618 миль на годину. Натомість американські нові бойові літаки будуть значно повільніші й менше досконалі, бо американський сенат зменшив на 100 мільйонів долярів фонди на розвиток літака. Кромі нового бойового літака „Фенікс", що над ним працюють американські фахівці, американці працюють теж над новою протилетунською ракетою „Сікбат", яка буде летіти до цілі за допомогою інфра-червоних променів й певно буде осягати свою ціль.

Американська воєнна маринарка, яка має своє окреме летунство, заявила, що вона має протилетунські ракети „Фенікс", які зможуть знищити новий советський літак „Фоксбат".

—o—

Канадські залізниці перевезли багато вантажу

В минулому році перевезли протягом перших десяти місяцях у 3,400,000 ваґонах понад 198 мільйонів тонн вантажу, не зважаючи на цьогорічний штрайк, що є на 14.4% більше, як у тому самому часі минулого року.

Купують більші трактори

Американські фармери купують тепер більші трактори з моторами, що мають по 140 кінських сил. В 1972 році продано 6,191 таких тракторів. Очевидно, що й ціна за ці трактори є значно вища, як за звичайні.

Також канадські фармери починають купувати більші трактори, хоч багато фармерів ще купує вживані досі, менші трактори. В цьому році канадські фармери купили 27,000 нових тракторів за суму 190 мільйонів долярів, на 29% більше, як 1972-ому році, коли закуплено тракторів за суму 145 мільйонів долярів. Фабрики тракторів обчисляють, що в черговому році вони продадуть 28,600 тракторів за суму 210 мільйонів долярів.

—o—

ПОЛЕГШІ ДЛЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ КАНАДЦІВ

Починаючи з 1 грудня ц. р., канадці, що побували за кордоном Канади 48 годин і купили там товарів вартости не більше 25,00 долярів, не мусять при в'їзді до Канади виповняти митні формулярі, як цього вимагали досі митні урядники.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван
кожної середи.
Тел.: 543-3464

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 244-8650

Обмежують польоти

Канадська летунська лінія „Ер Кенада" заповіла, що з уваги на недостачу пального („ґазоліни") в Англії, вона зменшує число тижневих польотів до Англії із 16 до 6. Для пояснення речник „Ер Кенада" сказав, що на одноразовий переліт із Англії до Канади великий пасажирський літак „Бойінг-747" („джамбо, джет") зуживає 40,-45,000 ґальонів пального.

Летунські лінії обмежують число польотів ще й тому, що ціни на пальне постійно йдуть вгору. Летунські компанії заповідають підвишку цін за перельоти, бо пальне тепер значно подорожіло. Коли в минулому році летунська лінія Сі-Пі-Ер заплатила за пальне до літаків 18 мільйонів долярів, то цього року за таку саму кількість пального вона буде мусіти заплатити 27 мільйонів долярів. Друга канадська лінія „Ер Кенада" заплатила в минулому році за пальне 47 мільйонів долярів, а цього року заплатить прибл. 80 мільйонів долярів.

—o—

В Канаді зростає число лещетарів

В Канаді зростає постійно число приклонників лещетарського спорту. Фахівці від спорту обчисляють, що цього року понад один мільйон канадців буде їздити на лещетах. Вони видадуть цього року понад 65 мільйонів долярів на лещета, а 250 мільйонів долярів на лещетарський виряд, на доїзди до лещетарських теренів, на оплати за линвові залізниці на верхи, звідки з'їздитимуть, на приміщення біля лещетарських теренів та на лещетарський одяг. Приблизно 5,000 лещетарів поломлять собі ноги в часі з'їздів та скоків.

Причиною нещасливих випадків лещетарів є частинно лещета, які щороку стають гірші, а частинно й самі лещетарі, які без відповідного вишколу, пускаються з'їздити з дуже небезпечних з'їздів, що призначені для досвідчених лещетарів.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Короткі вістки

► **Для відмалювання** катедри св. Петра в Ню Йорку зужито 2,200 ґальонів фарби, а 10 малярів працювало над відновою пів року. Передше мальовано катедру ще 1878 року.

► **Сім великих компаній,** які вдержують туристичні судна для розвагових подорожей („крузерс"), піднесли оплату за подорожі на 10%, бо подорожіло пальне („ґазоліна").

► **Від 1 січня до 17** листопада ц.р. канадські фабрики автомобілів випродукували 1,435,560 автомобілів, в порівнанні із 1,293,346 автомобілями, що їх збудовано в тому самому часі минулого року.

SAFEWAY

HERE COMES CHRISTMAS

Our buyers work diligently, gathering the finest foods from near and far, so that you will find the best each day at Safeway. You get the season's excellent fruits and vegetables at money-saving prices. We bring you top quality, tender meats with excess fat and bone removed before weighing. Safeway's the place to choose from a remarkable variety of all the foods you want for your family's eating pleasure. And save money every day!

SHOP UNTIL 9:00 P.M. Now Until Christmas

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

УВАГА!

АСЕКУРАЦІЯ
то життєва конечність!

Асекурації: від вогню авт і троків, бонди для контракторів, від крадіжі, особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!

Переконайтеся про те самі!
Асекурація — то не витрата, а зиск.

Star Agencies (Insurance) Ltd.
201 — 10166 - 100 St. Tel.: 424-6181
Edmonton, Alberta